

21. GEZİCİ FESTİVAL 2015

21st FESTIVAL ON WHEELS 2015

26 Kasım – 2 Aralık Ankara
November *December*

4 – 7 Aralık Bursa
December

9 – 10 Aralık Kastamonu
December



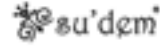
T. C. KÜLTÜR VE TURİZM BAKANLIĞI
MINISTRY OF CULTURE & TOURISM



·ELÇİLİKLER, KÜLTÜR MERKEZLERİ EMBASSIES, CULTURAL CENTERS·



SPONSORLAR SPONSORS



İLETİŞİM SPONSORLARI MEDIA SPONSORS



FESTİVAL EKİBİ

FESTIVAL TEAM

FESTİVAL YÖNETMENİ DIRECTOR

BAŞAK EMRE

GENEL SEKRETER GENERAL SECRETARY

AHMET BOYACIOĞLU

KOORDİNATÖR COORDINATOR

PINAR EVRENOSOĞLU

PROGRAM PROGRAMME BAŞAK EMRE, AHMET BOYACIOĞLU, PINAR EVRENOSOĞLU

FESTİVAL DANIŞMANI FESTIVAL ADVISOR AHMET GÜRATA

PROGRAM DANIŞMANI PROGRAMME ADVISOR FREDDY OLSSON

KISA FİLM DANIŞMANI SHORT FILMS ADVISOR KURTULUŞ ÖZYAZICI

MEDYA KOORDİNASYONU MEDIA COORDINATION TUĞÇE KÖKSAL

FESTİVAL ASİSTANI FESTIVAL ASSISTANT MAZLUM DEMİR

SOSYAL MEDYA YÖNETİMİ SOCIAL MEDIA MANAGEMENT MEDYA GAGA (EMRAH GÜLER, ÖZGE GÖNENÇ)

GRAFİK TASARIM GRAPHIC DESIGN LEVENT Y. İNCE

TEKNİK KOORDİNATÖR TECHNICAL COORDINATOR GÜRKAN BÜYÜKTURAN

GÖSTERİM KOORDİNATÖRLERİ PROJECTION COORDINATORS SERDAR AYGÜN, BURAK TAYLAN YILMAZ

ALTYAZI SUBTITLING GÖKÇENUR ŞEHİRLİ, MUHİTTİN YAKIŞIKLI

KATALOG ÇEVİRİLERİ CATALOGUE TRANSLATIONS DEMET EVRENOSOĞLU, LUCY WOOD

FİLM ÇEVİRİLERİ FILM TRANSLATIONS MELEK MEMİŞ, NERMİN SAATÇIOĞLU, NÜKET TANTÜRK, SERDAR AYGÜN, YAPRAK ERDEM

GÖNÜLLÜLER VOLUNTEERS AYSUN BADAĞ, AYŞENUR AKIN, BURCU KANDAR, DİLAN YILDIRIM, MELİS KÖROĞLU, ŞEVVAL CANSU ÇAYIR

FESTİVAL AFİŞİ FESTIVAL POSTER BEHİÇ AK

FESTİVAL TANITIM FİLMİ PROMOTION FILM PUNCTUM CREATIVE PRODUCTIONS (punctumcp.com)

YÖNETMENLER DIRECTORS NECMİ DENİZ AKINCI, SELDA TAŞKIN

PASTA TASARIM CAKE DESIGN DUYGU SEBER (PÖTİ'NİN ATÖLYESİ)

KURGU EDITING SELDA TAŞKIN, BERKHAN AY

KAMERA CAMERA YEKTA ATAÇ, NECMİ DENİZ AKINCI

CANLANDIRMA ANIMATION NECMİ DENİZ AKINCI

YAPIM PRODUCTION İ. OLGU DEMİR



gezicifestival

Abay Kunanbay Cad. 33/6 06700 Kavaklıdere Ankara Türkiye

T +90 312 466 3484 / 466 4728 F +90 312 466 4331

info@festivalonwheels.org www.ankarasinemadernegi.org

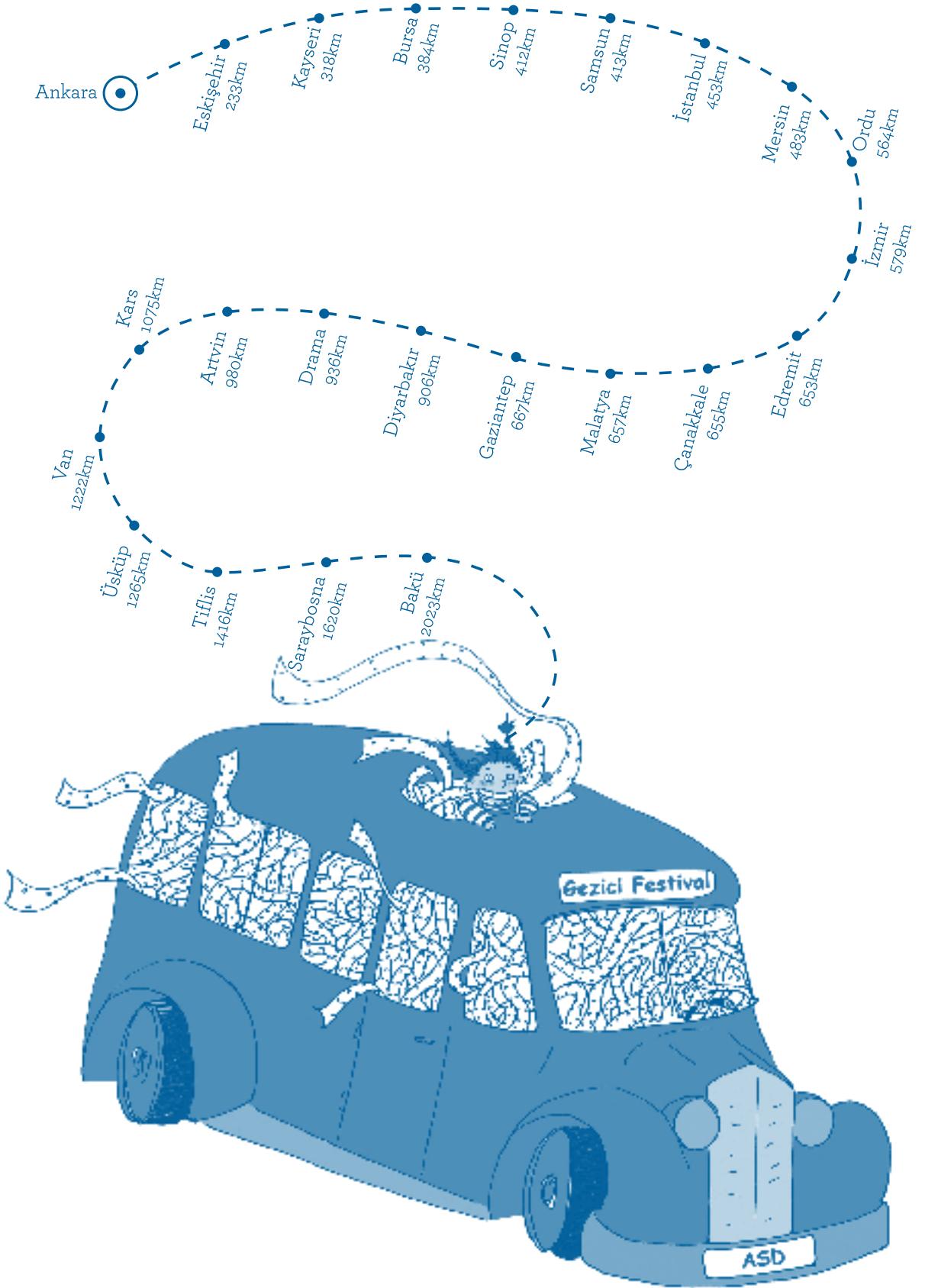


DÜNYA SİNEMASI	7
WORLD CINEMA	
TÜRKİYE 2015	17
TURKEY 2015	
GÜVENCESİZ HAYATLAR	23
PRECARIOUS LIVES	
SİNEMADA CAZ	31
JAZZ GOES TO MOVIES	
ÖZEL GÖSTERİM: VARYETE	39
SPECIAL SCREENING: VARIÉTÉ	
TOPLUMSAL HAFIZA	41
COLLECTIVE MEMORY	
İHTİLAF SANATI: IŞIL EĞRİKAVUK	43
ART OF DISAGREEMENT: IŞIL EĞRİKAVUK	
KISA İYİDİR	49
SHORT IS GOOD	
ÇOCUK FİMLERİ: NORVEÇ	59
CHILDREN FILMS: NORWAY	
DİZİNLER	65
INDEXES	



GEZİCİ FESTİVAL

FESTIVAL ON WHEELS



DÜNYA SİNEMASI WORLD CINEMA

Annemle Geçen Yaz The Second Mother

Gençlik Youth

Gündelik Yaşantımız Our Everyday Life

Koza

Olağanüstü Öyküler Extraordinary Tales

Paulina

Saltanatın Mezarlığı Cemetery Of Splendour

Tikkun

ANNEMLE GEÇEN YAZ

QUE HORAS ELA VOLTA?
THE SECOND MOTHER



2015

110'

renkli colour

brezilya brazil

Aynı evde bir hizmetlinin dertleri ev sahiplerinin dertlerini aşarsa ne olur? Sözüm ona liberal ve anlayışlı işveren sınıfı şımarıkça memnuniyetsizliklerini ve rahatsızlıklarını ifade etmek için nasıl bir yol bulur?

Sao Paulo'lu zengin bir Brezilyalı aile ve Regina Casé'nin müthiş bir performansla canlandığı hizmetli Val'in hikâyesi. Ev sahiplerinin oğlunun bakıcılığının yanı sıra tüm ev işlerini de üstlenen Val, on yıldır görmediği kızı Jessica'nın ihtiyacını karşılayacak parayı düzenli olarak göndermektedir. Zengin Brezilyalı ailenin sadık yatılı hizmetlisinin sakin ve düzenli hayatı, uzakta yaşayan kızının üniversiteye başvurmak üzere Sao Paulo'ya gelmesiyle alt üst olur.

Muhteşem oyunculuklar ile dikkat çeken bu büyüleyici filmin konusu, her zaman ilgi çekmeyi başaran acımasız 21. yüzyıl köleliği. *Annemle Geçen Yaz*, Sebastián Silva'nın unutulmaz filmi *Hizmetçi* (2009) ve Joseph Losey klasiği *Uşak* (1960) ile kıyaslanabilir.

What happens when the live-in help get above themselves? And how does the supposedly liberal and relaxed employer class find a way of expressing its fastidious distaste and unease?

It is the story of a rich Brazilian family in São Paulo and their housekeeper Val, wonderfully played by Regina Casé. She has been a nanny to the son of the house, as well as all her other duties, earning enough to send money home to pay for the care of her own daughter Jéssica, whom she has not seen for ten years. The tranquil and orderly existence of a live-in housekeeper who's humbly served a middle-class Brazilian family for over a decade is completely turned upside-down when her estranged daughter arrives in São Paulo to apply for university there.

The perennially fascinating and tactless subject of 21st century servitude is the theme of this well acted and absorbing film - to be compared with Sebastián Silva's 2009 gem The Maid, and, from much further back, Joseph Losey's 1960 classic The Servant.

Anna Muylaert (1964, Sao Paulo) 1980-1984 yılları arasında Sao Paulo Üniversitesi'nde sanat ve iletişim eğitimi aldı. Brezilya televizyonunda film eleştirmenliği yaptı. Çocuk dizilerinde ve programlarında çalıştı. 2002'de *Durval Discos* adlı ilk filmiyle yedi ödül kazandı. 2009'da yönettiği *É Proibido Fumar* adlı ikinci filmiyle ülke çapında 30'dan fazla ödül aldı.

Anna Muylaert (1964, São Paolo) studied art and communication at the University of São Paulo between 1980 and 1984. She then worked as a film critic for Brazilian television. She participated in the creation of several children's series and shows. In 2002 she directed her first feature film, *Durval Discos*, winner of seven awards. In 2009 she directed her second feature film *É Proibido Fumar*, winner of over 30 national awards.



2015

118'

renkli colour

italya, fransa,
ingiltere, isviçre
italy, france, uk,
switzerland

Emekli besteci ve orkestra şefi Fred kızının gözetimi altında İsviçre'deki lüks bir kaplıcada tedavi görmektedir. Yanında eski arkadaşı Nick de vardır. Nick, Fred'in aksine kariyerini henüz sonlandırmayı düşünmeyen bir yönetmendir. Gençlik günlerini, eski aşklarını yad ederken, her ikisi de yaşlarının bilincinde olarak, asla geleceğe dair kuruntulara kapılmazlar. Tanıştıkları veya yanlarından geçip giderken gözlerine ilişen, onları gençlik ve güzellik hakkında konuşmaya zorlayan, onlarca rengarenk insanın yaşamlarını gözlemlerler.

Paolo Sorrentino bir kez daha, her biri temel bir rol oynayan birbirinden çok farklı karakterlerin, -neredeyse var olmayan bir öykünün parçası olarak değil de sinemacının tasarımının kurucuları olarak- esas karakterlerin çevresini kuşattığı bir "yaşam tiyatrosu korusu" sergiliyor. Görüntü ve müzik aracılığıyla ifade edilen bu duygu, bir çöküş ve yokoluş yerine harika bir final ile güçlendiriliyor.

-Eva Zaoralová

Retired composer and conductor Fred is taking treatments at a luxury Swiss spa, watched over by his daughter. He's there with his old friend Mick, a film director who, unlike Fred, doesn't plan on giving up his career just yet. Both while away the time reminiscing about their young days and their past loves and, fully aware of their age, they have no illusions about the future. They observe the lives of dozens of colourful individuals whom they meet or simply glimpse passing by, and who compel them to reflect on youth and beauty.

Here, Paolo Sorrentino once again stages a "choral theatre of life," where the motley characters surrounding the central figures each have a fundamental role to play - not as part of the almost nonexistent story, but as one of the constituents of the filmmaker's design. This latter is stunningly rendered via image and music and, instead of a sense of decline and finality, the impression is more one of hope, reinforced by a wonderful and strongly emotive ending.

-Eva Zaoralová



Paolo Sorrentino (1970, Napoli) *One Man Up* adlı ilk uzun metrajlı filmi 2001'de Venedik'te yarışma bölümünde gösterildi. Filmleri düzenli olarak Cannes Film Festivali'nde yer aldı. *The Consequences of Love* (2003), *The Family Friend* (2006), *Il Divo* (2008), *Olmak İstedğim Yer* (2011), *Muhteşem Güzellik* (2013) ve *Gençlik* (2015). Sorrentino aynı zamanda tanınmış bir yazardır.

Paolo Sorrentino (1970, Naples) directed his first feature film *One Man Up* (*L'uomo in più*) which was screened in competition at Venice. His works were regularly at Cannes: *The Consequences of Love* (2003), *The Family Friend* (*L'amico di famiglia*, 2006), *Il Divo* (2008), *This Must Be the Place* (2011), *The Great Beauty* (*La grande bellezza*, 2013) and *Youth* (2015). Sorrentino is also a respected author.

GÜNDELİK YAŞANTIMIZ

NAŠA SVAKODNEVNA PRIČA
OUR EVERYDAY LIFE



2015

89'

renkli colour

bosna hersek,
hrvatistan,
slovenya bosnia
and herzegovina,
croatia, slovenia

Genç bir savaş gazisi olan Sasha, savaş sonrası Bosna'nın politik ve ekonomik sorunlarıyla baş etmeye çalışırken, babası Muhamed, giderek yozlaşan toplumda kendi inançlarından vazgeçememektedir. İki erkeğin dertleri arasında sıkışıp kalan anne Maria'nın aniden hastalanması aileyi tekrar birbirine bağlar. Sorunlar arttıkça Muhamed ve Sasha, insanın son sığınağı olan ailenin önemini farkına varırlar.

"Gündelik Yaşantımız, Saraybosnalı tipik bir ailenin günlük dertleriyle ilgili bir film. Ana karakter Sasha zafer yerine statükonun sürmesine neden olan savaş nedeniyle kendini aldatılmış hissedenlerden biridir. 2000'ler, şimdilerde Bosna Hersek'te 40'lı yaşlarını süren ve gençlikleri savaşta heba olmuş koca bir kuşağa, ne özgürlük ne başarılı bir iş hayatı ne de ilerleme sağlamıştır. Hayat onlar için 'askıya alınmış' gibidir. Filmin karakterleri, daha iyi bir hayat, rahatlık ve güvenlik peşinde olan sıradan insanlardır. Statik kamera, dramatik bir ışık, yumuşak renkli kostüm ve dekor; yoğun bir duygusal atmosfer, mizah ve insanlık dramı etkisi yaratıyor. Parçalanmış bir aile, farklı kültürlerin anlayabileceği evrensel bir konu. Hiçbir gelecek sağlamayan bir ülkede yaşamak genç bir insan için çok zordur."

-Ines Tanović

The young war veteran Sasha tries to cope with unsolved political situation and economic hardships of post war Bosnia, while his father Muhamed cannot give up his social beliefs in an increasingly corrupt society. Torn by the problems of the two men, the mother Maria falls ill - her illness causing the family to bond again. When the problems start lining up, both, Muhamed and Sasha, realize that it is actually the family that only matters; the last oasis of a man.

"Our Everyday Life is a story about everyday problems of a typical Sarajevo family today. The main character, Sasha is another young man who feels tricked, for the war that brought no victory but status quo. An entire generation of people who are now in their forties lost their youth in the war, yet the 2000s have offered neither freedom, successful jobs, nor the progress; as if the life has been placed "on hold". The characters are ordinary people who wish for a better life, comfort, and security. The static camera, the lightings, the warm colours of the costumes and the set design evoke the emotion, humour and human drama. The story of a family falling apart is universal and it can be comprehended by any culture. It is hard, for a young person to live in a country that has no perspective."

-Ines Tanović

Ines Tanović (1965, Saraybosna) eğitimini Saraybosna Uygulamalı Sanatlar Akademisi Dramaturji Bölümü'nde tamamladı. Beş kısa film ve altı uzun metrajlı film yönetti: *Circles* (1987), *Idea* (1989), *Man S* (1991), *Syndrome* (1998), *Sugarfree* (2001) ve *Starting Over* (2010). *Living Monument* (2012), *Coal Mine* (2012), *Geto 59* (2013) ve *A Day on the Drina* (2011) isimli belgesellerin senaryo yazarıdır.

Ines Tanović (1965, Sarajevo) graduated from the Dramaturgy Department of the Academy of Performing Arts in Sarajevo. She has written and directed five short films and six feature movies: *Circles* (1987), *Idea* (1989), *Man S* (1991), *Syndrome* (1998), *Sugarfree* (2001), *Starting Over* (2010). She is the author of the documentaries *Living Monument* (2012), *Coal Mine*, (2012), *Geto 59* (2013) and *A Day on the Drina* (2011).



2015

75'

renkli colour

slovakya, çek
cumhuriyetislovakia, czech
republic

Çok yönlü Slovak yönetmen Ivan Ostrochovský'nin çarpıcı bir görselliğe sahip yarı belgesel filmi *Koza*, ailesini bir arada tutmak umuduyla ringlere geri dönen emekli Roman boksörün dokunaklı hikâyesini aktarıyor. Amatör oyuncuların muhteşem performansı ile temsil ve gerçeğin sınırlarının bulanıklaştığı *Koza*, özgünlük kavramına güçlü ve unutulmaz bir meydan okuma.

Peter "Koza" Baláž, iki yakasını bir araya getirmeye çalışmaktadır. Miša hamile kaldığını fark eder ve kürtaj olmaya karar verir. Para bulması için Koza'ya baskı yapar. Uzun süredir antrenman yapmamış olan Koza ringlere geri döner, ihtiyacı olan parayı bulmayı ve Miša'nın kararını değiştirebilmeyi ummaktadır. Antrenörü Zvonko'yla birlikte, başarısı zaferlerle değil de, Koza'nın yiyeceği yumrukların sayısı ile ölçülen bir turneye başlarlar.

A visually impressive docu-fiction hybrid from Slovak multihyphenate Ivan Ostrochovský, *Koza* offers a raw look at a retired Romany boxer who goes back into the ring in hopes of keeping his family together. Featuring the outstanding performances of non-professional actors and blurring the lines between representation and presence, *Koza* is a powerful and haunting challenge to the concept of authenticity.

Peter "Koza" Baláž is struggling to make ends meet. Miša learns that she is expecting a child and decides to terminate her pregnancy. She pressures Koza to get money for the procedure. Koza, who has not trained in a while, steps back into the ring, hoping to earn some much-needed cash and possibly change Miša's mind. He and his manager, Zvonko, embark on a "tour", where success is not measured in victories, but in the amount of blows that Koza can take.



Ivan Ostrochovský (1972, Zlin) Bratislava Görsel Sanatlar Akademisi Görsel-İşitsel Çalışmalar ve Belgesel Yönetmenliği Bölümünden mezun oldu. Birkaç kısa filmin yanı sıra, aralarında ödüllü *Velvet Terrorists*'in (2013) de bulunduğu kısa ve uzun metrajlı belgeseller yönetti. *Koza*, yönetmenin ilk uzun metrajlı filmidir.

Ivan Ostrochovský (1972, Zlin) graduated from the Department of Audiovisual Studies and Documentary Filmmaking at Bratislava's Academy of Performing Arts. He directed a few short films and several short and feature-length documentaries, including the award-winning documentary *Velvet Terrorists* (2013). *Koza* is his first full-length fiction film as a director.

OLAĞANÜSTÜ ÖYKÜLER

EXTRAORDINARY TALES



2014

70'

renkli colour

lüksemburg,

abd, ispanya,

belçika

luxembourg, usa,

spain, belgium

Edgar Allan Poe'nun beş farklı hikâyesinden oluşan bu uzun metrajlı film, Poe'nun karanlık evreninin psikolojik derinliğini ve karmaşasını en iyi ifade eden çizerlerin ve görsel sanatçıların esinleriyle hazırlanmış, özgün grafik tasarıma sahip bölümlerden oluşuyor.

Usher Malikânesi'nin Çöküşü: Roderick Usher, akıl sağlıklı da yaşadığı malikâne gibi çöküntüye uğramaya başlayınca eski bir dostundan yardım ister.

Gammaz Yürek: Mükemmel bir cinayet, katilin vicdanı ve mezarında onu sürekli rahatsız eden masum kurbanının hayali ile gölgelenir.

Mr. Valdemar Vakasındaki Gerçekler: Gizemli olana ilgi duyan bir doktor, ölmekte olan birine hipnoz uygulanırsa ne olacağını merak eder. Ne yazık ki, bir arkadaşı doktorun deneği olmayı kabul etmiştir.

Kızıl Ölümün Maskesi: Prens Prospero ölümcül bir salgın hastalıktan kurtulmak için kendini ve arkadaşlarını kaleye kapatır. Grup maskeli bir balo düzenleyince, maskesinin ardına saklanan Kızıl Ölüm, canlarını almak için aralarına katılır.

Çukur ve Sarkaç: Film boyunca daha iyi tanıdığımız isimsiz bir anlatıcı, İspanyol engizisyonu sırasında yaşadığı akıl almaz işkenceleri aktarır.

A feature film anthology composed of five stories of Edgar Allan Poe, each crafted in a graphic design style uniquely suited to the individual segments and inspired by visual artists and illustrators, whose style best expresses the psychological depth and complexity of Poe's dark universe.

The Fall of The House of Usher: Roderick Usher calls for help to a long time friend as his mental state decays with the mansion he inhabits.

The Tell-Tale Heart: The perfect crime is unmasked by a murderer's conscience and the innocent victim who haunts him from beyond the grave.

The Facts in the Case of Mr Valdemar: A doctor, fascinated by the occult, is curious to see what happens to an individual placed under hypnosis while dying. Unfortunately, a friend agrees to become the subject of his experiment...

The Mask of the Red Death: Prince Prospero seals himself and his friends in a castle to escape a deadly pestilence that is ravaging the countryside. But when the group indulges in a costume ball, the Red Death, disguised as a costumed guest, arrives to claim their lives...

The Pit and The Pendulum: The film is told by an unnamed first person narrator whose credibility actually rises even as he is subjected to increasingly fantastic tortures under the reign of the Spanish inquisition.

Raul Garcia (Madrid) uluslararası düzeyde tanınmış bir İspanyol canlandırmacıdır. Yapımcılığını üstlendiği *The Lady and the Reaper*, 2010 yılında En İyi Kısa Canlandırma Film dalında Oscar'a aday oldu. Garcia, *Güzel ve Çirkin*, *Aladdin*, *Aslan Kral* ve *Fantasia 2000* gibi birçok klasik Disney filminde canlandırmacı olarak çalıştı.

Raul Garcia (Madrid) is an internationally recognized Spanish animator. He produced *The Lady and the Reaper* (Oscar nominee for Best animated short film 2010), and worked as an animator on several classic Disney features including: *Beauty and the Beast*, *Aladdin*, *The Lion King* and *Fantasia 2000*.



2015

103'

renkli colour

arjantin,
brezilya, fransa
argentina, brazil,
france



Paulina, parlak avukatlık kariyerini terk ederek, Arjantin'in ücra bir bölgesinde öğretmenlik yapmaya karar verir. Erkek arkadaşını ve nüfuzlu bir yargıç olan babasının ona olan güvenini sarsarak bu çetin ortamda kendini öğretmenliğe, politik uğraşlarına verir. Gelir gelmez, aralarından bazıları kendi öğrencileri olan bir grup genç cin tacizine uğrar. Geçirdiği sarsıntıya rağmen görüşleri uğruna ayakta kalmaya çalışır. Bir şiddet eylemiyle bağlantılı farklı karakterleri, kurbanları ve suçluları mercek altına alan bu toplumsal gerilim, şiddetin tetiklediği farklı adalet anlayışlarını irdeliyor.

"Hemfikir olmadığımız kararlara nasıl saygı gösterebiliriz? *Paulina*'nın bizi başbaşa bıraktığı zorlu sorulardan bir tanesi bu. 'Ben de öyle yapardım' dediğimiz kararlara saygı göstermek kolaydır, yanlış olduğunu düşündüklerimizi anlamaya çalışmaksa neredeyse imkânsız. Peki Paulina neden bu kararı veriyor? Neyin peşinde? Neyi kanıtlamak istiyor? Filmin her aşamasında kendimize sık sık bu soruları sorduk ve hâlâ merak etmeye devam ediyoruz. İzleyicinin de aynı merakı taşıyacağını umut ediyorum. *Paulina*'nın kararını yorumlamak ve bir yanıt aramak, kurumların bizi koruyamadığı parçalanmış, sorularımıza cevap veremeyen bir dünyada, şiddetin bariz bir nedenle ya da nedensiz patlak vermesini anlamaya çalışmak kadar zor."

-Santiago Mitre

Paulina, gives up a brilliant lawyer's carrier, in order to dedicate herself to teaching in a depressed region in Argentina. In a rough environment, she sticks to her teaching mission and to her political engagement, accepting to sacrifice her boyfriend and the trust of her father, a powerful local judge. Upon her arrival, she is violently aggressed by a gang of young people, some of them being her own students. Despite the trauma and the inability to understand, Paulina will strive to stand for her convictions. Paulina is a social thriller that explores the characters connected to an act of violence - the victims and the perpetrators - and examines how that violence triggers different ideas of justice.

"One of the challenges *Paulina* presents us with is how to respect decisions with which we don't agree. It's easy to respect decisions we would also make, but almost impossible to try to understand what we believe to be wrong. Why does *Paulina* decide what she decides? What is she looking for? What does she want to prove? We asked ourselves these things often at each stage of the film, and we're still wondering now, as I hope the viewer will. It's difficult to find an answer, to interpret her decision... as difficult as it is to interpret the violence that caused it, in a divided world where institutions can barely serve as containment, a world which finds it impossible to supply answers, and where violence erupts either with or without an obvious cause."

-Santiago Mitre



Santiago Mitre (1980, Buenos Aires) Universidad del Cine'de (FUC) eğitim gördü. İlk kısa filmi *El Escondite*'den (2002) sonra, ikinci kısa filmi *Un regalo para Carolina*'yı (2003) tamamladı. Venedik'te gösterilen *Love (Part One)*'ın yönetmen yardımcılığını yaptı. Pablo Trapero'nun *Lion's Den* (2008) ve *Carancho* (2009) filmlerinde ortak senarist görevini üstlendi. *Paulina* (2015) Cannes'da, Eleştirmenler Haftası'nda Nespresso Büyük Ödülü'ne layık görüldü.

Santiago Mitre (1980, Buenos Aires) studied at the Universidad del Cine (FUC). His first short film was *El Escondite* (2002), followed by *Un regalo para Carolina* (2003). In 2004 he co-directed *Love (Part One)*, which was screened at Venice and co-scripted Pablo Trapero's *Lion's Den* (2008) and *Carancho* (2009). *Paulina* (2015) won the Nespresso Grand Prize at the Semaine de la Critique in Cannes.

SALTANATIN MEZARLIĞI

RAK TI KHON KAEN

CEMETERY OF SPLENDOUR



2015

122'

renkli colour

tayland,
ingiltere,
almanya, fransa,
malezya
thailand, uk,
germany, france,
malaysia

Altın Palmiye ödüllü yönetmen Apichatpong Weerasethakul gizemli, yumuşak bir mizah anlayışına sahip yeni filminde, geçmişteki ruhların izini sürerek hafızasındaki dünyayı keşfetmek üzere evine, Tayland'ın kuzeydoğusundaki sorunlu Isan bölgesine geri döner.

Saltanatın Mezarlığı'nda bir grup asker, yakınlarda devam eden bir kazı projesi sırasında, gizemli bir uyku hastalığına yakalanmıştır. Yöre halkından biri olan iyi kalpli Jen, uyuyan askerlerin bakımına yardım etmek üzere her gün gönüllü olarak kliniğe gelmeye başlar ve uykudaki askerlerden genç ve yakışıklı Itt'e bağlanır. Klinikte çalışan bir diğer görevli ise, ailelerinin bilinci kapalı askerlerle psişik bir temas kurmalarını sağlayan genç medyum Keng'dir. Keng askerlerin zihinlerinin derinliklerine indikçe, Itt'e ait kayıtların tuhaf yazılar ve çizimlerle dolu olduğunu fark eder. Askerlerin yakalandığı bu gizemli hastalık acaba kliniğin altındaki arkeolojik kazıyla mı ilişkilidir?

Tarih, hafıza, sosyo-politik mecaz ve mistisizmi görkemli bir biçimde bir araya getiren *Saltanatın Mezarlığı*, bugünün geçmişle, rüyanın gerçekle birlikte varolduğu ve sihirin dünyevi olandan doğduğu büyümlü bir dünya yaratıyor. Bu filmi sinemanın sihirli karanlığında seyretmek, gerçekten unutulmaz bir deneyim.

-Giovanna Fulvi

In the gorgeous, mysterious, and gently humorous new film by Palme d'Or winner Apichatpong Weerasethakul, the filmmaker returns to his home in Thailand's troubled north-east region of Isan to search for the spirits of the past and explore the world of his personal memories...

Cemetery of Splendour is set in an improvised hospital where a group of soldiers, seized by an unknown illness during an excavation project nearby, have fallen into a blissful yet seemingly perpetual slumber. The good-hearted local Jen volunteers to help care for the sleeping soldiers, and becomes particularly attached to one of them, the handsome young Itt. Also working at the hospital is Keng, a young medium who helps family members make psychic contact with the comatose men. As Keng continues to probe their minds, Itt's notebook is found to be dense with strange writing and sketches, and it begins to seem that the soldiers' enigmatic affliction might be related to the ancient archeological site that lies beneath the clinic.

A sublime fusion of history, memory, socio-political allegory, and mysticism, Cemetery of Splendour creates an enchanted world where the present coexists with the past, dreams are real, and magic emerges from the mundane. Seen in the sanctity of a darkened theatre, this is a truly awesome experience that is never to be forgotten.

-Giovanna Fulvi

Apichatpong Weerasethakul 1994 yılında kısa filmler ve video klipler yapmaya başladı. İlk uzun metrajlı filmini 2000 yılında tamamladı. Bugüne dek altı uzun metrajlı film, kısa filmler ile video işleri yaptı ve bu filmlerle aralarında Cannes Film Festivali Altın Palmiye de olan birçok ödül kazandı. 1998'den bu yana sergiler açtı ve uluslararası bir görsel sanatçı olarak tanındı.

Apichatpong Weerasethakul began making films and video shorts in 1994 and completed his first feature in 2000. He directed six feature films, short films and installations which won him widespread international recognition and numerous awards, including the Cannes Palme d'Or. He has also mounted exhibitions and installations in many countries since 1998 and is now recognized as a major international visual artist.



2015

120'

siyah beyaz b&w

israil israel



Kudüs'te yaşayan, ultra ortodoks Haim-Aaron, çalışkan bir ilahiyat öğrencisidir. Kendi isteğiyle başladığı bir orucun akşamında bilincini kaybeder ve yere yığılır. Hekimler öldüğünü söyler ancak babası oğlunu hayata döndürmeyi başarır. Haim-Aaron bu kazadan sonra çalışmalarına duyduğu ilgiyi kaybeder. Bedenin beklenmedik uyanışı karşısında duyduğu şaşkınlığı atlatamaz ve Tanrı'nın kendisini sınavına dair şüpheler taşımaya başlar. Dini kuralların önerdiği yoldan saparak, inancını tazeleyecek yeni bir yol arayıp aramaması gerektiğini sorgular. Haim-Aaron'un değişen tavırlarını fark eden babası onu affetmeye çalışır ancak oğlunu ölümden döndürerek Tanrı'nın iradesine karşı gelmiş olma korkusu onu ele geçirmiştir.

"Avishai Sivan, bir inanç krizi sarmalını çarpıcı ve sert biçimde anlatan *Tikkun* ile İsrail sinemasının Carl Dreyer'ı ya da Lars Von Trier'i olabileceğinin sinyalini veriyor. Din eğitimi gören ultra ortodoks bir öğrencinin sadakatten şüpheye yolculuğu, siyah beyaz görüntülerle ve ağır bir üslupla aktarılıyor."

-Allan Hunter

Haim-Aaron is a bright, Ultra-Orthodox religious scholar living in Jerusalem. One evening, following a self-imposed fast, Haim-Aaron collapses and loses consciousness. The paramedics announce his death, but his father takes over resuscitation efforts and beyond all expectations, Haim-Aaron comes back to life. After the accident, Haim-Aaron remains apathetic to his studies. He feels overwhelmed by a sudden awakening of his body and suspects this is God testing him. He wonders if he should stray from the prescribed path and find a way to rekindle his faith. The father notices his son's changed behavior and tries to forgive him. He is tormented by the fear of having crossed God's will, the night he resuscitated his son.

"Avishai Sivan lays down a marker as the potential Carl Dreyer or Lars Von Trier of Israeli cinema with *Tikkun*, an impressive but relentlessly austere depiction of a crisis of faith. The story of a young, ultra orthodox yeshiva student and his journey from devotion to doubt is told in stark black and white images that unfold in a measured manner that borders on the soporific."

-Allan Hunter



Avishai Sivan (1977) yönetmen, görsel sanatçı ve yazardır. İlk uzun metrajlı filmi *The Wanderer*, Cannes'da Yönetmenlerin On Beş Günü Bölümü'nde gösterildi ve ödülleri aldı. *Soap Opera of a Frozen Filmmaker* adlı yedi bölümlük belgeseli 2007'de Kudüs'te En İyi Deneyisel Film Ödülü'ne layık görüldü. Halen casusluk - gerilim türündeki *The Pirate* adlı projesi üzerinde çalışmaktadır.

Avishai Sivan (1977) is a filmmaker, visual artist and author. His first feature film *The Wanderer*, premiered at Cannes at the Directors' Fortnight section and won awards. His documentary film *Soap Opera of a Frozen Filmmaker*, a seven-part video diary, won the Best Experimental Film Award at Jerusalem in 2007. He is currently developing his next feature film entitled *The Pirate*, a spy thriller.

YAŞASIN SİNEMA!

Unutulmuş klasikler, kültleşmiş yapımlar,
ödüllü festival filmleri, bağımsız başyapıtlar.
MUBI de tıpkı Gezici Festival gibi en iyi
filmleri ayağınıza getiriyor.

Gezici Festival 21. kez yollara düşerken
sinemaseverlere harika bir festival
programıyla birlikte 30 günlük ücretsiz
MUBI deneme üyeliği hediye ediyor!

mubi.com/gezicifestival

NEREDEN İZLEYEBİLİRİM?



Görsel, Zeki Demirkubuz imzalı Bulantı filmine atılır. Gezici Festival programındaki
bu film şu anda MUBI'de gösterimde değil ama başka harika filmler siz bekliyor...

MUBI

TÜRKİYE 2015

TURKEY 2015

Abluka Frenzy
Ana Yurdu Motherland
Bulantı Nausea
Hasret Yearning
Sarmaşık Ivy

ABLUKA

FRENZY



2015

119'

renkli colour

türkiye, fransa,
katar turkey,
france, qatar

İstanbul politik vahşetin pençesindedir. Devlet, gecekondu mahallelerindeki terörist avında yeni gizli teknolojiler kullanmaktadır. Şartlı, erken tahliyesinin karşılığında bomba yapımı ipuçlarını bulmak için çöp toplayıcı olarak çalışan Kadir, belediyede çalışan ve şehirdeki başıboş köpekleri yok ederek hayatını kazanan kardeşi Ahmet ile tekrar bir araya gelir. Kadir'in çabalarına rağmen, Ahmet derin bir kardeşlik bağı kurmak konusunda isteksizdir. Yersiz istekleri Kadir'i mantık dışı bir kıskançlığa savururken, Ahmet yaralı bir köpeğe tuhaf bir biçimde bağlanır. Ahmet Kadir'i görmezden geldikçe, Kadir onun davranışlarını açıklamak için komplo teorileri üretmeye başlar. Dostu düşmana dönüştüren bu boşucu havadan kaçış yoktur. Cinnete varan paranoyaları onları ancak bir yıkıma sürükleyebilir.

"Abluka, siyasi kaosa sürüklenen bir şehirde geçiyor. Gecekonduardaki teröristlere karşı umutsuz bir savaş yürüten devlet, tecrit ve ayrımcılık teknikleri işe yaramayınca yeni yöntemler icat eder. Abluka işte böyle bir mahallede hayatta kalmaya çalışan iki kardeşin hikâyesi. Film, 'küçük insanlar'ı otorite ve şiddet araçlarıyla donatan politik sistemin, onları kendi sonlarını hazırlayan bir şiddet mekanizmasının dişlileri haline getirdiğini anlatıyor."

-Emin Alper

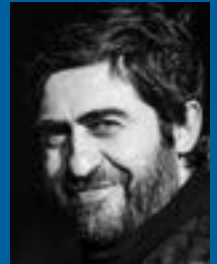
Istanbul is in the grip of political violence. The state uses new underground techniques in the hunt for terrorists in shanty towns. Kadir works as a garbage collector to search for traces of bomb-making - the price he paid for a secret early parole. He is reunited with his younger brother Ahmet who works for the city as a stray dog exterminator. Despite Kadir's repeated efforts, Ahmet seems reluctant to develop a deep brotherly bond. Escalating pressure from the authorities creates suspicion and mistrust. As it becomes obvious that Ahmet is avoiding him, Kadir concocts conspiracy theories to explain his behavior. There's no escape from the suffocating atmosphere that can turn friends into enemies. Their frenzied paranoia can only lead to destruction...

"Frenzy takes place in a city which is driven into political chaos. The state hopelessly fights against the terrorists based in shanty towns. When techniques of isolation and segregation of these neighborhoods do not work out, the state invents new methods. Frenzy is the story of two brothers who try to survive in such a neighborhood. It tells how the political system turns "little men" into parts of its violent mechanism by providing them with authority and the instruments of violence, which in the end turn against themselves and lead to their destruction."

-Emin Alper

Emin Alper (1974, Konya) Boğaziçi Üniversitesi'nde İktisat ve Tarih eğitimi aldı. *Rıfat* (2006) ve *Mektup* (2005) adlı kısa filmlerinin ardından yönettiği ilk uzun metrajlı filmi *Tepenin Ardı* (2012), Berlin Film Festivali Caligari Film Ödülü ve Asya Pasifik En İyi Film Ödülü'nün yanı sıra birçok ödül aldı. İstanbul Teknik Üniversitesi İnsan ve Toplum Bilimleri Bölümü'nde ders vermektedir.

Emin Alper (1974, Konya) was trained in Economics and History at Bogazici University. After shooting the short films *The Letter* (2005) and *Rıfat* (2006), he directed his first feature film *Beyond the Hill* (2012) which received awards, including the Caligari Film Prize from Berlin Film Festival and Best Film in the Asia Pacific Screen Awards. He teaches in the Humanities and Social Sciences Department at Istanbul Technical University.



2015

96'

renkli colour

türkiye,
yunanistan
turkey, greece

Nesrin başından geçen boşanmayı atlatmaya çalışan orta sınıftan şehirli bir kadındır. İşinden istifa edip İstanbul'daki evini terk ettikten sonra roman yazmak ve çocukluk hayali olan yazarlığı gerçekleştirmek üzere artık hayatta olmayan anneannesinin köy evine yerleşir. Ancak giderek dengesizleşen muhafazakâr annesi birden çıkagelir ve geri dönmek istemez. Nesrin'in yazıları kesintiye uğrar ve ikili birbirlerinin karanlık yönleriyle yüzleşmek zorunda kaldıkça köy hayatı fantezisi acı bir hikâyeye dönüşür.

"Ana Yurdu'nda, 'kız evlat' olma psikolojisi ile içinde yaşadığımız toplumun yapısı arasındaki doğrudan ilişkiyi incelemek ve annelik kavramını, etrafındaki kutsal haleyle birlikte tartışmaya açmak istedim."

-Senem Tüzen

Nesrin is an urban, middle-class woman recovering from a divorce. She has quit her office job, abandoned her house in Istanbul, and come to the village house of her deceased grandmother to finish a novel and live out her childhood dream of being a writer. When her conservative and increasingly unhinged mother turns up uninvited and refuses to leave, Nesrin's writing stalls and her fantasies of village life turn bitter as the two are forced to confront the darker corners of each other's inner worlds.

"With this film, my aim has been to explore the nature of the mother-daughter relationship while examining the specific psychological complexities one faces as a daughter in Turkish society."

-Senem Tüzen



Senem Tüzen (1980, Ankara) Mimar Sinan Güzel Sanatlar Akademisi'nde sinema eğitimi aldı. Yönettiği kısa filmler dünyanın birçok ülkesinde ödüller aldı. Kısa filmi *Unus Mundus* 2009 yılında Türkiye Sinema Yazarları Derneği En İyi Kısa Film Ödülü'ne layık görüldü. Yönetmenliğin yanı sıra kurgucu, görüntü yönetmeni ve yapımcı olarak da çalışıyor. *Ana Yurdu* ilk uzun metrajlı filmidir.

Senem Tüzen (1980, Ankara) holds a degree in cinema from the Mimar Sinan Fine Arts Academy of Istanbul. She directed a number of short films that have been awarded worldwide. Her short film *Unus Mundus* won the Turkish Film Critics Association's Best Short Award in 2009. Besides directing, she also works as an editor, cinematographer and producer. *Motherland* is her first full-length film.

BULANTI

NAUSEA



2015

116'

renkli colour

türkiye turkey

Bulanti, toplumsal bir acıyı “hiç hissetmemiş” gibi davranan ve hatırlamak istemeyen bir toplumda, bireysel bir acıyı “hiç hissetmemiş” gibi davranan ve “hatırlamayı tercih etmeyen” bir bireyi, hali vakti yerinde bir aydın-akademisyen olan Ahmet’i anlatıyor. Ayrılmanın eşiğinde olduğu karısını ve kızını trafik kazasında kaybettikten sonra, sanki hiçbir şey olmamış gibi işine gücüne ve kendisinden genç kadınlarla yatak maceralarına devam etmeye çalışan, duyarsız, ruhsuz, sevgisiz, “başımı kessen kanım akmaz” tavırlı bir adam olarak çiziliyor Ahmet. Karısının gittiği ilk akşam eve getirdiği sevgilisine de hiçbir duygu iletemeyen ve çok iyi anlıyoruz ki bu hali gücünden değil güçsüzlüğünden kaynaklanan, zaten sonunda gene terk edilen, “Zamanımızın Bir Kahramanı” çağrışımlı bir küçük burjuva aydın var karşımızda. (...) Evine temizliğe gelen, kocası ölmüş, iki çocuğuyla apartmanın bodrum katında hayata tutunmaya çalışan kapıcı kadının (ve çocuklarının) varlığı ise Ahmet’i insanlığa bağlayan tek ve en güçlü bağ olarak görünüyor. (...) Ahmet’in (ikinci) sevgilisinin evindeki bir odada “kilitli” kaldığı sahneler her şeyin özeti ve filmin zirve anlarından biri niteliğinde. Buzlu camın ardında kalıp, az ötede olan biteni “dinlemekle” yetinen, hiçbir şeye müdahale etmeyen, zorbalık karşısında sesini bile çıkaramayan aydın takımına cesur, cüretkâr ve sert eleştiriler yöneltiliyor Demirkubuz.

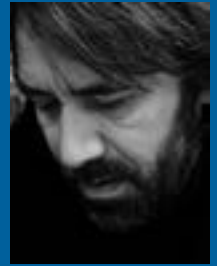
-Tunca Arslan

Nausea, tells the story of well-to-do academic/intellectual, Ahmet. As an individual who acts as if he has ‘has never felt’, and ‘prefers not to remember’ the pain of personal tragedy, he inhabits a society that acts as if it ‘has never felt’ and doesn’t wish to remember the pain of collective tragedy. He is portrayed as an insensitive, unfeeling, loveless man with a hard-boiled take on life. So much so that, when the wife and daughter he was poised to leave are killed in a car accident, life is just business as usual as far as Ahmet is concerned; he has no compunction about carrying on his bedroom antics with women far younger than himself just as he did before. We have here a petit bourgeois intellectual who suggests ‘A Hero of Our Times’; whose behaviour clearly derives from weakness, not strength and who is ultimately abandoned again. (...) The only thing that seems to anchor Ahmet to humanity is the presence of the resident caretaker, a widow who cleans for him and struggles to keep going in the basement apartment with her two children. (...) The scenes where Ahmet is ‘locked’ in a room at his (second) lover’s house are one of the highpoints of the film that sums up its whole ethos. Demirkubuz is levelling bold, defiant and harsh criticism at the intellectual crowd who hide behind frosted glass, content just to ‘listen’ to the scenes playing out just beyond, to avoid all involvement in anything and to keep quiet even in the face of despotism.

-Tunca Arslan

Zeki Demirkubuz (1964) ilk filmi *C Blok*’u 1994 yılında yönetti. *Masumiyet* (1997) ve *Üçüncü Sayfa* (1999) ile eleştirmenlerin ve izleyicilerin dikkatini çekti. 2001 yılında Cannes’da Belirli Bir Bakış bölümünde gösterilen *Yazgı* ve *İtirafı* yönetti. *Masumiyet*’teki öykünün öncesini anlattığı *Kader’i* (2006); *Kıskanmak* (2009), *Yeraltı* (2012) ve *Bulanti* (2015) izledi.

Zeki Demirkubuz (1964) directed his first feature *Block C* in 1994. He first gained the notice of film critics and audiences with *Innocence* (1997) and *The Third Page* (1999). This was followed by the successful reception of *Fate and Confession* (2001) which were both screened at *Un Certain Regard* at Cannes. *Destiny* (2006), the prequel to *Innocence*, was followed by *Envy* (2009), *Inside* (2012) and *Nausea* (2015).



2015

82'

renkli colour

türkiye, almanya
turkey, germany



Bir film ekibi, Almanya'daki küçük bir televizyon kanalı için belgesel çekmek üzere İstanbul'a gelir. Ekip İstanbul'un çeşitli ve birbirinden çok farklı semtlerini gezip, ilginç insanları filme alır: İstanbul'da insanlardan önce bir kediler medeniyeti olduğuna inanan tuhaf tarihçi, deliler ve aşıklar için bir kahve açan Sufi derviş, bir Ermeni gazeteci, bir Alevi komünist, felsefeye meraklı bir çaycı kadın...

Yönetmen bir gün kurgu odasında görüntüleri izlerken, çekim sırasında görmediği bazı suretler ve gölgeler fark eder. Kamera, hayaletleri yakalamıştır. Bu düşünce yönetmeni çok heyecanlandırır ve zamanla onda bir takıntı haline gelir. Başka hayaletler bulmak umuduyla kentin daha eski köşelerinde gece çekimleri yapmaya başlar. Bir süre sonra ekibin diğer elemanları onu takıntısıyla baş başa bırakıp terk eder.

Yönetmen bu yolculuğunda gün ışığından karanlığa, yaşayan kentten geçmişe sürüklendikçe, İstanbul'daki yaşamın farklı görünüşleri ortaya çıkar; kentsel dönüşüme uğrayıp yıkılan eski mahalleler, kaçak göçmen işçiler, hükümet karşıtları, farklı din ve cemaatler ve İstanbul'un eşsiz hüznü ruhu.

A film crew arrives in Istanbul to make a documentary about the city for a minor TV channel. They start work, filming the many, very varied districts and denizens of Istanbul: an eccentric historian who believes that there was a civilization of cats before humanity, a Sufi dervish who has opened a café for lovers and mad people, an Armenian journalist, an Alevi communist and a philosophical tea lady...

One day in the cutting room, the director notices some shapes and figures in his footage which he had not seen on the actual day of filming: - it seems that his camera has picked up the presence of ghosts. This idea fascinates the director, and soon begins to obsess him. He films in the older neighbourhoods and at night in the hope of finding more ghosts. After a while, his crew abandons him to his obsession.

As the director passes through this journey from daylight to darkness, from the living city to the city of the past, many aspects of Istanbul life are touched upon; the destruction and renovation of old neighbourhoods, immigrant workers, resistance to the government, diverse religions and communities, the peculiarly melancholy essence of Istanbul.



Ben Hopkins (1969, Hong Kong) senaryo yazarı, yönetmen ve yazardır. Oxford'ta ve Kraliyet Sanat Koleji'nde eğitim gördü. Filmleri, Berlin, Locarno gibi festivallerde ödüller aldı. Filmleri: *Ulusal Başarı Günü* (1995), *Simon Magus* (1998), *Tomas Katz'ın Dokuz Yaşamı* (2000), *Footprints* (2002), *Ölmüş Bir Koyunu Değerlendirmenin 37 Yolu* (2005), *Pazar - Bir Ticaret Masalı* (2008), *Lost in Karastan* (2014).

Ben Hopkins (1969, Hong Kong) is a screenwriter, filmmaker and novelist. Educated at Oxford and the Royal College of Art. His films have won awards at festivals such as Berlin, Locarno. His films include; *National Achievement Day* (1995), *Simon Magus* (1998), *The Nine Lives of Tomas Katz* (2000), *Footprints* (2002), *37 Uses for a Dead Sheep* (2005), *The Market* (2008), *Lost in Karastan* (2014).

SARMAŞIK

IVY



2015

104'

renkli colour

türkiye turkey

Sarmaşık gemisi Mısır'dan yük aldıktan sonra Angola'ya gidecektir. Sefer devam ederken mürettebatın maaşlarını da ödeyememiş olan armatör iflas eder. Mısır'a vardıklarında armatörün liman parasını ödemediği anlaşılır, geminin üstünde haciz vardır. Liman yetkilileri gemiyi kimsenin uğramadığı demirleme alanına çekerler. Mürettebata gemiyi olası tehlikelere karşı hareket ettirebilecek sayıda kişinin gemide kalması gerektiğini söylerler. Pasaportları ellerinden alınır ve ne zaman biteceği belli olmayan maceraları Mısır açıklarında böylece başlar. İstanbul'dan bir süre uzak kalmak için hepsinin farklı nedenleri vardır. Yolculuğun ilk günlerinde başlayan gruplaşmalar zamanla yerini sert tartışmalara bırakır. Yiyecek ve içeceğin iyice azalmasıyla kavgalar büyür ve gemi insanın insanı avladığı bir alana dönüşür.

"Otorite ve birey ilişkileri açısından benim için birçok şeyi düşünme fırsatını sundu bu hikâye. Gemide mahsur kalan gemiciler için geçerli olan bazı şeylerin hepimiz için geçerli olduğunun farkına vardım. Kaptanlarımız gittikçe muhafazakârlaşıyor hatta yer yer faşistleşiyor, acaba onlar da denizin bittiğinin farkında mı? Deniz bitti, gitmeyen gemi, gemi değildir. Hikâyemizdeki gemicilerin sorduğu soruyu sormanın vakti bugün değilse yarın gelmeyecek mi: 'Peki öyleyse kaptanla ne yapmalı?'"

-Tolga Karaçelik

Sarmaşık is aimed to sail to her loading port Egypt to carry goods to Angola. As she is sailing down south, the ship owner who was not able to pay salaries to these crew members for quite sometime goes bankrupt. When the ship arrives in Egypt, it becomes clear that the ship owner has not paid for the port fee and that the ship has been foreclosed. Port authority officials pull the ship to the anchorage zone. A team of six people will need to stay on board in case the ship has to be moved. As their passports are seized, the crew starts to wait on Egyptian shores for an indefinite period of time. They all have different stories, their own reasons to stay away from Istanbul for a while. Small conflicts grow into big fights as the food and beverage supplies run out and the ship turns into a battlefield where men hunt men.

"This story presented me with the opportunity to consider many things in terms of the authority and individual relations. I came to realize that certain things that apply to the trapped sailors would also apply to all of us. Our captains are becoming more and more conservative, even fascist, but are they aware that the oceans end. The ocean ended; a ship that does not sail is not a ship. If it isn't the time to ask what the sailors in the story do, will it be the right time tomorrow: 'What should we do with the captain now?'"

-Tolga Karaçelik

Tolga Karaçelik Marmara Üniversitesi Hukuk Fakültesi'nden mezun olduktan sonra New York'ta sinema eğitimi aldı. Ödüller alan ilk uzun metrajlı filmi *Gişe Memuru*, dünyanın önemli festivallerinde gösterildi. *Gişe Memuru*, New York Modern Sanatlar Müzesi'nde bir hafta boyunca gösterimde kalan ilk Türk filmidir. İkinci filmi *Sarmaşık*'ın ilk gösterimi Sundance Film Festivali'nde yapıldı.

Tolga Karaçelik studied film in New York after receiving his law degree at Marmara University. His award-winning feature debut *Toll Booth* was screened at numerous prestigious international film festivals. *Toll Booth* is the first Turkish film ever to have a one-week theatrical run at MoMA in New York. *Ivy*, which made its world premiere in Sundance Film Festival, is his second feature film.



GÜVENCESİZ HAYATLAR PRECARIOUS LIVES

Amerikan Rüyasına Ağıt Requiem For The American Dream

İnsanın Değeri The Measure Of A Man

Kralın Yeni Giysileri The Emperor's New Clothes

Nefesim Kesilene Kadar Until I Lose My Breath

Ekonomik krizler, çevresel felaketler, farklı biçimlerde kendini gösteren şiddet ve bunun karşısında kendilerine sığınacak bir yer bulmaya çalışan insanlar... Böylesi bir dünyada kendimizi güvende hissetmemiz ne derece mümkün?

Güvencesizlik, genel ve varoluşsal bir insanlık durumu nu ifade etmenin yanı sıra, iş güvencesinin temel koşullarının ortadan kalktığı esnek bir piyasa düzenini niteliyor. Bu anlamda, akademisyenlerden vasıfsız işçilere, üst düzey yöneticilerden göçmenlere toplumun geniş bir kesimini etkileyen bir durum. Kolektif bireyselliğin yol açtığı yalnızlık, sosyal ilişki ve duygu yoksunluğu, mobbing ve depresyon, bu neo-liberal dönüşümün yol açtığı sorunlardan yalnızca bazıları.

Güvencesizleştirme bugün istisnai bir durum olmaktan çıkmış ve bir rejime, yönetim biçimine dönüşmüş durumda. Yalnızca iş güvencesinin yokluğunu değil, aynı zamanda bir tehdidi ve tabi kılma mekanizmasını temsil ediyor. Bir diğer deyişle, toplumsal denetimi sağlayan kapitalist birikimin temelini oluşturuyor. Siyaset kuramcısı Isabell Lorey'in tanımlamasıyla ifade edecek olursak:

"Güvence karşılığında itaat talep eden eski tahakküm kuralının aksine, neoliberal yönetim temel olarak sosyal güvencesizliğe dayanır. Bir yandan istikrarsızlığı artırırken, bir yandan da asgari güvenceyi denetim altında tutmaya çalışır. Refah devletinin ve onun sunduğu hakların ortadan kaldırılması ve yeniden şekillendirilmesiyle birlikte, alternatif olmadığı iddiasıyla mümkün olan en ileri derecede güvencesizliğe dayalı bir yönetim biçimi kuruldu."*

Güvencesiz Hayatlar bölümü, geleceğimizi artık öngöremediğimiz ve belirleyemediğimiz bir dünyada insanlık durumuna odaklanıyor. Bu seçkide yer alan filmler, daha iyi bir yaşam umudunu ortadan kaldıran nedenleri de soruluyor. Filmlerin sosyal statülerini yitiren karakterleri için kişisel başarıdan çok hayatta kalmak önemli. Güvencesizlik birbirinden farklı biçimlerde kendini gösteriyor. İş ortamındaki ezici politikalar, gelecek endişesi, işsizlik, göç ve beraberinde getirdiği sorunlar.... Güvencesiz Hayatlar, yalnızca iş yaşamının değil tüm hayatın güvencesiz kılındığı günümüzün sinemasal bir portresi.

Farklı iş ve hayat koşulları sürdüren güvencesizler için aynı platformlarda bir araya gelip bir mücadele sürdürmek neredeyse imkânsız. Ancak, yalıtılmaya ve bireyselleştirilmeye karşın farklı birliktelikler ve bağlar kurmak mümkün. Seçki, kötümser bir dünya tablosu çizmek yerine, var olan modellerin ötesinde yeni siyasi mücadele ve dayanışma biçimlerinin de ipuçlarını bize gösteriyor.

Economic crises, environmental disasters, violence manifesting itself in different ways and people seeking shelter in the face of it... How possible is it to feel safe in such a world?

As well as conveying a general and existential human condition, precarity describes a flexible market system where the underlying conditions of job security are no longer in place. In this sense, it is a situation that affects a large section of society ranging from academics and unskilled workers to senior executives and migrants. Isolation brought on by collective individualism, the absence of social relations and feeling, mobbing and depression are but a few of the human costs of this neoliberal transformation.

Precarization has ceased to be the exception; it is rather the rule. It has become an instrument of governing. It means a lack of job security and, at the same time, a mechanism for intimidation and coercion. To put it another way, it is a basis for capitalist accumulation that serves social regulation and control. To quote the political theorist, Isabell Lorey:

*"Contrary to the old rule of a domination that demands obedience in exchange for protection, neoliberal governing proceeds primarily through social insecurity, through regulating the minimum of assurance while simultaneously increasing instability. In the course of the dismantling and remodelling of the welfare state and the rights associated with it, a form of government is established that is based on the greatest possible insecurity, promoted by proclaiming the alleged absence of alternatives."**

The 'Precarious Lives' section of the Festival programme focuses on the human condition in a world where we can no longer predict or determine our future. The films chosen for the line-up explore the reasons why hopes for a better life have been extinguished. For characters who lose their social status in the films, survival is more important than personal success. Precarity reveals itself in different ways: repressive politics in the workplace, anxiety about the future, unemployment, migration and its attendant problems... 'Precarious Lives' is a cinematic portrait of the present day when precarity has taken over all aspects of our lives beyond just work.

It is just about impossible for 'the precarious' of different jobs and backgrounds to come together on the same platform to put up a struggle. It is, however, possible to forge different ties and alliances in defiance of isolation and individualization. Rather than paint a bleak picture of the world, the line-up suggests new forms of political struggle and solidarity over and above the existing models.

* Isabell Lorey, *State of Insecurity: Government of the Precarious*, Londra: Verso, 2015

* Isabell Lorey, *State of Insecurity: Government of the Precarious*, London: Verso, 2015



AMERİKAN RÜYASINA AĞIT

REQUIEM FOR THE AMERICAN DREAM



2015

73'

renkli colour

abd usa

Çağımızın en önemli düşünürlerinden Noam Chomsky'yi kendine rehber edinen *Amerikan Rüyasına Ağıt*, giderek açılan gelir makasının ardındaki nedenleri sorguluyor. Chomsky, bu nahoş gerçekliği o derece yalın ve duru bir anlatımla gözler önüne seriyor ki, insan nasıl bu duruma gelindiğine şaşırmasın demiyor.

Tarihten sayfalarla zenginleşen belgesel, ABD'de ekonomik çıkar gruplarının iktidarı ve yasama erkini nasıl etkilediklerini güçlü bir dille aktarıyor. Hollywood tarafından uzunca bir süre tüm dünyaya pompalanan Amerikan Rüyası'nın 2000'lere girerken nasıl bir kâbusa dönüştüğünü anlamak için eşsiz bir kılavuz. Dünya siyasetinin süper gücünün demokrasi ve iktidar sınavı, aynı zamanda dünyanın geri kalanına tutulan bir ayna.

With one of the greatest thinkers of our age, Noam Chomsky, to shepherd us, Requiem for the American Dream examines the reasons behind the ever-widening income gap. Chomsky lays bare this harsh reality with such a clear and simple narrative that one can't help but marvel at how things came to this.

Fleshed out with the pages of history, the documentary powerfully exposes how economic interest groups influence the government and the legislative process in the USA. It is a peerless guide to understanding how the American Dream hyped by Hollywood to the rest of the world for so long turned into a nightmare. The democracy of, and test of government facing the superpower of world politics are at the same time a mirror held up to the rest of the world.

Peter Hutchison, Kelly Nyks ve Jared P. Scott, ilk olarak *Split: A Divided America* ve *Split: A Deeper Divide* adlı, tüm dünyada ilgi uyandıran filmlerde birlikte çalışın, ödüllü yönetmenlerdir. Peter, *Awake Zion* ve *What Would Jesus Buy?* adlı filmlerin yapımcısı oldu. Kelly ve Jared, *Disruption* ve *Do the Math* adlı iklim değişikliği karşıtı filmlerin yönetmen ve yapımcılığını üstlendiler.

Peter Hutchison, Kelly Nyks & Jared P. Scott, the award-winning filmmakers, first collaborated on *Split: A Divided America* and *Split: A Deeper Divide*, which garnered worldwide acclaim. Peter produced *Awake Zion* and Morgan Spurlock's *What Would Jesus Buy?*. Kelly & Jared directed and produced the climate change action films *Disruption* and *Do the Math*.



2015

93'

renkli colour

fransa france



İşini kaybettikten sonra, bir iş bulmak için çok gerekli olmayan yeni beceriler edinmeye zorlanan Thierry Taugourdeau, ailesini geçindirmek için zorlu bir mücadeleye girer. Farklı işverenlerin ve banka müdürlerinin kapısını çalan Taugourdeau, en sonunda büyük bir mağazada güvenlik görevlisi olarak çalışmaya başlar. Ancak, burada da zor bir ahlaki seçimle karşı karşıya kalır; yasal kılıfına uydurularak yapılan sindirmelere ve işten çıkarmalara göz yummak...

Cannes Film Festivali'nde en iyi erkek oyuncu ödülünü alan Vincent Lindon'a amatör oyuncuların eşlik ettiği film, hayatın gündelik ve tekdüze sahnelerinden bir insanlık dramı çıkarıyor. Dardenne Kardeşler ve Mike Leigh gibi yönetmenlerin izinden giden Stéphane Brizé, yine de umudu elden bırakmıyor. Fransızca özgün adı 'Piyasa Kuralı' anlamına gelen *İnsanın Değeri*, pek çok filmin es geçtiği meselelere yaptığı vurguyla bir vicdan muhasebesi.

After losing his job, Thierry Taugourdeau finds himself having to learn new skills that have no relevance to market demand. And so begins a formidable struggle to keep his family afloat. After banging on the doors of potential employers and bank managers alike, Taugourdeau finally lands a job as a security guard with a large supermarket. But here, too, he is faced with a tough moral choice: should he or shouldn't he collude with the intimidation and precarization policies enforced in the name of justice?

Vincent Lindon, who picked up best actor award at the 2015 Cannes Film Festival, is joined by a cast of amateur actors in the film, which draws a human drama out of the monotonous scenes of day-to-day life. Following in the footsteps of directors such as the Dardenne Brothers and Mike Leigh, Stéphane Brizé does not, however, give up hope. With an original French title that translates literally as 'The Law of the Market', *The Measure of a Man* is a soul-searching exploration of issues by-passed by a good number of films.



Stéphane Brizé (1966, Rennes) yönetmen, yapımcı, senarist ve oyuncudur. İlk kısa filmi *Bleu Dommage*'ı 1993 yılında yönetti. Cannes Film Festivali Yönetmenlerin On Beş Günü Bölümü'nde gösterilen ilk uzun filmi *Hometown Blue* (1998) ile tanındı. *Not Her to be Loved* (2005), *Among Adults* (2007), *Mademoiselle Chambon* (2009) ve *A Few Hours of Spring* (2012) adlı filmleri yönetti.

Stéphane Brizé (1966, Rennes) is a French film director, producer, screenwriter and actor. He directed his first short film *Bleu Dommage* in 1993. He gained recognition after his first feature *Hometown Blue* (1998) which was screened in Directors' Fortnight at the Cannes Film Festival. His films include; *Not Her to be Loved* (2005), *Among Adults* (2007), *Mademoiselle Chambon* (2009) and *A Few Hours of Spring* (2012).

KRALIN YENİ GİYSİLERİ

THE EMPEROR'S NEW CLOTHES



2015

101'

renkli colour

ingiltere uk

Görünmez giysileri kuşanan kral meseli, günümüz siyaseti için de kusursuz bir metafor. Bu kez kralın çıplaklığını ifşa etme görevi, usta yönetmen Michael Winterbottom ile kamera önündeki komedyen ve aktivist Russell Brand'e düşüyor. Mali kriz ve ekonomik eşitsizliğe bu kez İngiltere perspektifinden tanıklık ediyoruz. Büyük şirketlerden birinin CEO'su yirmi yıl kadar önce bir çalışanın ortalama maaşının on katını kazanırken, bugün bu oran 200 katına yükselmiş durumda. Oxfam'ın rakamlarına göre, dünyanın en zengin 80 kişinin serveti en yoksul 3,5 milyar insanın kazancının toplamına eşit. 2008 krizi, sistemi herkesin yararına olacak biçimde dönüştürmek yerine bu farkı daha da arttırdı.

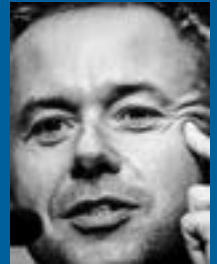
Röportajların yanı sıra Michael Moore tarzı performatif eylemlerden yararlanan Russell Brand, bizleri önce doğduğu Essex'e, ardından New York'a götürüyor. Esnek üretim koşullarında geniş çoğunluğun yarattığı artı değer, tepedekiler tarafından nasıl lüks bir hayat tarzına dönüştürüldüğüne tanıklık ediyoruz. *Kralın Yeni Giysileri*, bu çıplak gerçek karşısında değişim talep ediyor.

The fable of the emperor who dresses in costumes of invisible cloth is a perfect metaphor for today's politics. But on this occasion, the job of revealing the king's nakedness falls to acclaimed director Michael Winterbottom and, in front of the camera, comedian-cum-activist Russell Brand. And the tale takes us on a tour of the financial crisis and economic inequality in the United Kingdom. While some twenty years ago the CEO of one large company earned ten times the average salary of an employee, today that multiple has risen to 200 times. According to figures from Oxfam, the richest 80 people in the world own as much as the poorest 3.5 billion. Instead of changing the system for the benefit of everyone, the 2008 crisis has further widened the gap between rich and poor.

Combining interviews with Michael Moore style performative routines, Russell Brand takes us first to his Essex hometown and then to New York City. We get to see how the added value created by the vast majority in flexible production practices is converted into luxury lifestyles by the people at the top. The Emperor's New Clothes calls for change in the face of this naked reality.

Michael Winterbottom (1961) Oxford'dan mezun olduktan sonra Bristol ve Londra'da sinema eğitimi aldı. Sinemaya geçmeden önce İngiliz televizyon kanallarında çalıştı. 1995'te yönettiği *Butterfly Kiss* ve *Go Now* ile beğeni kazandı. 1996'da *Jude* adlı filmi yönetti. *Saraybosna'ya Hoşgeldiniz*, *Harikalar Şehri* ve *24 Saat Parti İnsanları* adlı filmleriyle Cannes Film Festivali yarışma bölümüne seçildi.

Michael Winterbottom (1961) earned a degree at Oxford and received film training in Bristol and London. He began his career, working in British television before moving into features. He first gained recognition for his filming talents with two films in 1995: *Butterfly Kiss* and *Go Now*. This followed *Jude* (1996). Three of his films, *Welcome to Sarajevo*, *Wonderland* and *24 Hour Party People* have been nominated for the *Palme d'Or* at the Cannes Film Festival.



NEFESİM KESİLENE KADAR

UNTIL I LOSE MY BREATH

2015

94'

renkli colour

türkiye, almanya

turkey, germany



Bir tekstil atölyesinde çalışan Serap'ın en büyük umudu uzun yol şoförü olan babasıyla yeni bir eve çıkmaktır. Zira, tüm kazancını vermeye zorlandığı ablası ve eniştesiyle yaşamak giderek çekilmez bir hal almıştır. Güvence-siz hayat koşulları, Serap'ı giderek daha fazla yalnızlığa ve sertliğe itecektir. Aidiyet, hayal kırıklığı ve öfke gibi en temel insancıl duyguları başarıyla izleyicisine aktaran Emine Emel Balcı, değersiz kılınan bireylerin trajedisini bizlere anlatıyor.

Yazar Laurent Berlant, gündelik hayatın sıradan eylemlerinin biteviye aktarıldığı bu tarz filmleri 'durum trajedileri' olarak nitelendiriyor. Tekrarların nihai olarak dönüşüme yol açtığı durum komedilerinin aksine, durum trajedilerinin farklı ve yeni bir durumla sonlanması beklenemez. Ancak bütün çıkmazlığına karşın, trajedinin sorduğu sorular yeni arayışların da başlangıcını oluşturuyor. Bu nedenle, öfkeli bir anti-kahraman olan Serap'ın hikâyesine kayıtsız kalmak mümkün değil.

Serap, a garment factory worker, has one big hope that keeps her going: to move into a new house with her long-distance truck driver dad. The fact is that living with her older sister and brother-in-law has become ever more unbearable, added to which she is forced to give them all her earnings. Precarious living conditions gradually lead Serap into greater isolation and bitterness. In her skilful portrayal of the most elemental human emotions - belonging, disappointment and anger among them - director Emine Emel Balcı tells us the tragedy of individuals rendered worthless.

The writer, Laurent Berlant, describes films of this sort with their repetitive presentation of the ordinary actions of everyday life as 'situation tragedies'. Unlike situation comedies, in which repetition ultimately leads to change, situation tragedies cannot be expected to end with a new and different set of circumstances. Yet however inextricable things may appear, the questions posed by the tragedy mark the beginning of new aspirations. On this basis, it is impossible to remain indifferent to the story of the angry anti-hero, Serap.



Emine Emel Balcı (1984) Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi, Sinema-TV Bölümü'nü bitirdi. Kısa filmleri ve belgeselleri birçok ulusal ve uluslararası festivalde gösterildi ve ödüller aldı. İlk uzun metrajlı filmi *Nefesim Kesilene Kadar*'ın ilk gösterimi 65. Berlin Film Festivali'nin Forum bölümünde yapıldı.

Emine Emel Balcı (1984) graduated from the Mimar Sinan Fine Arts University, Department of Film and TV. Her short films and documentaries screened at numerous national and international film festivals and won several awards. Her first feature film *Until I Lose My Breath* had its world premiere in the Forum program of 65th Berlin International Film Festival in 2015.

Tuncel Kurtiz caz severdi.

Tuncel Kurtiz loved jazz.



Gezici Festival'in Yol Arkadaşı

A Trusted Travel Companion of the Festival on Wheels

SİNEMADA CAZ

JAZZ GOES TO MOVIES

Küratörler Curators

Jonathan Rosenbaum

Ehsan Khoshbakht

Black And Tan Fantasy

Cab Calloway Söylüyor Cab Calloway's Hi-De-Ho

Canlı Blues Jammin' The Blues

Begone Dull Care

Ben Webster Avrupa'da Big Ben: Ben Webster In Europe

Yağmur Yağınca When It Rains

Pete Kelly'nin Şarkıları Pete Kelly's Blues

Geç Kalan Hüzün Too Late Blues



Cazın artık bir çöküşü doğrudan anımsatmadığı ve karanlık bir dünyanın temsili sayılmadığı günümüzde, onu nihayet kendi terimleri ile deneyimleyebilir ve değerlendiririz; böylelikle bir asır boyunca süregelen caz ve sinema ortaklığına da belli bir nesnellikle bakmaya başlayabiliriz. Yirminci yüzyılla neredeyse eş zamanlı ve toplumsal itibarı yüksek olmayan kökenlere sahip bu iki yeni sanat dalı kabul görmek için ciddi mücadeleler vermek zorunda kaldı.

Bu ortaklığın ürünlerinden biri, “caz filmleri” olarak anılan ve müzik kayıt performanslarından oluşan bir alt türdür. Ancak caz ve film birlikteliğinin barındırdığı ifade olanakları bununla sınırlı kalmadı. Cazın sinemadaki değişik kullanım biçimleri bize farklı toplum ve dönemlerin toplumsal, etnik, estetik ve kültürel önyargılarıyla ilgili pek çok şey aktarıyor. Film yapımcılarının kırklar, elliler ve altmışlarda caz topluluklarına gösterdiği farklı tepkiler toplumsal tarihin kısa birer özeti niteliğindedir. Bazen siyahî sanatçılar performanslarını sahnede görünmeyecekleri şekilde gerçekleştirmeye zorlanırken, sahnedeki beyaz müzisyenler onların sololarını çalarmış gibi yapıyor ya da beyaz müzisyenleri siyahî gösterebilmek için karanlıkta çalmaları teşvik edilirdi.

Caz ve kurmaca film beraberliğinin belki de bilinen ilk örneği, ilk caz kaydının yapıldığı 1917 tarihli *The Good For Nothing*'dir. Kopyası kaybolmuş olan bu sessiz komedi filminde the Original Dixieland Band yer alıyordu. Sesli film dönemine geçtiğimizde, 1929 yapımı Dudley Murphy imzalı *Black and Tan Fantasy* adlı unutulmaz kısa film karşımıza çıkar. Daha sonraki sesli film yıllarında caz filmleri, topluca çekilip hızla birer müzik eğlentisine dönüşürken, “saf” bir caz sineması hayali, fotoğraf ve canlandırma kökenli sanatçılar tarafından gerçekleştirildi. Kanadalı piyanist Oscar Peterson ve Kanadalı canlandırma sanatçısı Norman McLaren'in olağanüstü bir işitsel-görsel düet niteliğindeki doğaçlama performansları *Begone Dull Care* adlı filmde (1949) beyaz perdeye aktarıldı. Öte yandan caz ve mizahı ustalıkla birleştiren *Cab Calloway Söylüyor* (Fred Waller, 1934) ve aralarında Lester Young'ın da bulunduğu birkaç önemli müzisyenin hayatını ustalıkla aktaran belgesel *Canlı Blues* (Gjon Mili, 1944) dikkat çekicidir.

Bazı yönetmenler cazı diğerlerine göre daha ustalıkla kullanır; özellikle zaman zaman doğaçlamayı tercih eden yönetmenlerin bu müziğe farklı bir duyarlılık gösterdiğini söylemek mümkündür. Bu açıdan, Jack Webb'in yönettiği *Pete Kelly'nin Şarkıları* (1955) ve John Cassavetes imzalı *Geç Kalan Hüzün* (1961), küçük caz topluluklarını konu eden, Hollywood stüdyoları tarafından yapılmış, birbirinden çok farklı iki film. Özellikle önceki bağımsız filmi *Shadows*'ta doğaçlamayı zaman zaman abartılı biçimde kullanan Cassavetes, bu ikinci sinema filminde de açılış sahnelerinden itibaren doğaçlama öğelerini kullanmayı tercih ediyor.

Festival boyunca, kişisel ızdırapların ve kolektif bir coşkunluğun filmin tüm atmosferine nüfuz ettiği *Yağmur Yağınca* (Charles Burnett, 1995) tarzı kurmaca filmlerin yanı sıra, *Ben Webster Avrupa'da* (Johan van der Keuken, 1967) gibi gurbette yaşayan bir caz ustasının portresini aktaran çok yönlü belgeselleri izlemek mümkün.

Now that jazz is no longer assumed to be automatically synonymous with decadence and the forces of darkness, it can finally be experienced and evaluated on its own terms, and we can begin to look back on a century-long partnership of jazz and film with a certain objectivity. Both are relatively new arts roughly contemporaneous with the 20th century, having grown out of socially disreputable origins and having fought for serious recognition.

Part of this partnership has yielded the “jazz film,” a sub-genre basically devoted to the recording of performances. But there are also successful collaborations between the expressive possibilities of jazz and film. And the ways in which jazz has been used in movies invariably tells us a great deal about the social, ethnic, aesthetic, and cultural biases of diverse societies and periods. The various responses of film producers to integrated jazz groups in the thirties, forties, and fifties, provide a kind of thumbnail social history. Sometimes black musicians were forced to play off-screen while white stand-ins mimed their solos and sometimes white musicians were kept in the shadows to appear black.

Perhaps the first known conjunction of jazz and the fiction film took place in the same year that the first jazz recording was made, when *The Good for Nothing* (1917), a now lost silent comedy showed the Original Dixieland Band. Leaping ahead to the sound film, we come upon *Black and Tan Fantasy*, a remarkable short made in 1929 by Dudley Murphy. Later on, while soundies saw jazz films mass produced and turned into jukebox attractions, the dream of a “pure” jazz cinema was made reality in films made by artists with a background in animation or photography. *Begone Dull Care* (1949) presents an inspired collaboration between an improvising Canadian pianist (Oscar Peterson) and an improvising Canadian animator (Norman McLaren) in a breathtaking audiovisual duet, while *Cab Calloway's Hi-De-Ho* (Fred Waller, 1934) delightfully mixes jazz with comic fiction and *Jammin' the Blues* (Gjon Mili, 1944) offers an artful documentary portrait of several major musicians, including Lester Young.

Some directors are more adept at using jazz than others. Directors who like to improvise on occasion seem to have a special feeling for the music. Jack Webb's *Pete Kelly's Blues* (1955) and John Cassavetes' *Too Late Blues* (1961), two very different fiction films that center on particular jazz combos, are both scripted films from Hollywood studios, though Cassavetes, whose use of improvisation in his earlier and independently made *Shadows* has sometimes been exaggerated, attempted to bring some improvisatory elements to his second feature, which is already apparent in some of the opening scenes.

Private torments as well as collective euphoria infuse the atmospheric surfaces of fiction films such as *When it Rains* (Charles Burnett, 1995), while *Big Ben: Ben Webster in Europe* (Johan van der Keuken, 1967) presents a multifaceted documentary portrait of a jazz great in exile.

BLACK AND TAN FANTASY

1929, abd usa, 19', siyah beyaz b&w

yön. dir. Dudley Murphy



Caz müziğini doğal biçimde kullanan filmlerin sayısı çok azdır, müziğin dramatik bir öge olarak ön plana çıktığı caz filmlerine ise daha da az rastlanır. Duke Ellington'ın beyaz perdede ilk kez görüldüğü *Black and Tan Fantasy* bu iki özelliği biraraya getirir. Filmi farklı kılan, 20. yüzyılın iki yeni sanat türünün birbirinin önüne geçmek zorunda kalmadan birlikte var olabileceğini, yeni bir müzik akımı döneminin başlangıcında bir şiirsel sentez geliştirerek göstermesidir. Filmin senaristliğini ve yönetmenliğini üstlenen Dudley Murphy aynı yıl Bessie Smith ile bir kısa filme (*St. Louis Blues*) daha imza atmış ve *Ballet Mécanique*'te Fernand Léger'nin fikirlerini hayata geçirmişti. Sanatsal tuzaklara ve zoraki bir hikâyeye sahip olmasına karşın *Black and Tan Fantasy*, güçlü bir anlatım ile bu iki olumsuzluğu ortadan kaldırır. Filmin başındaki komik ırkçı klişeler, sonunda istismarcı beyaz seyircinin kökten reddi ile dengelenir. Caz filmlerinde müzisyenlerin birbirlerinin performanslarını dinleyişi günışığına çıkmamış bir konuyken, filmin görkemli ve coşkulu finali bu konuda izlenmesi gereken yolu ustalıkla gözler önüne serer.

Dramatic films which use jazz organically are few and far between, while jazz films which feature the music dramatically are perhaps even rarer. The singularity of Black and Tan Fantasy, comprising the first appearance of Duke Ellington on film, is that it fuses both categories –developing a sort of poetic synthesis that demonstrates, at the very onset of the sound period, that the two new art forms of the 20th century don't necessarily have to trample on one another. Written and directed by Dudley Murphy, who made another short with Bessie Smith (St. Louis Blues) earlier the same year, and previously executed Fernand Léger's ideas in Ballet Mécanique, Black and Tan Fantasy uses arty trappings and a contrived plot, but has a sharp enough sense of form to turn both of these liabilities into assets. Even the comic racial stereotypes at the beginning are counterposed by a radical rejection of the exploitative white audience at the end. If the most unexplored terrain of jazz films is the capacity to show musicians and performers listening to one another, the sublime and stirring finale here beautifully illustrates a path to be followed.

–Jonathan Rosenbaum

CAB CALLOWAY SÖYLÜYOR

CAB CALLOWAY'S HI-DE-HO

1934, abd usa, 10', siyah beyaz b&w

yön. dir. Fred Waller



Calloway Chicago'dan bindiği gece treninde derin bir uykuda iken Irving Mills'in bir sonraki günkü New York Cotton Club'daki performansında değişiklik yapmasını isteyen telgrafını alır. Bu haber üzerine Calloway diğer müzisyenleri de uyandırır. Grup, pijamalarıyla, hareket eden trenin sesinden ürettikleri coşkulu bir doğaçlama caz seansına başlar. New York'a varınca Calloway tren görevlisine o isteyken eşini "eğlendirecek" bir radyo satın almasını tavsiye eder. Tavsiyeyi dinleyip, "en önemli sanatçıları evinize getiren" radyoyu alan görevli, kendi uzaktayken yalnızlık çeken eşine gerçekten de çapkın Cab Calloway'in uğrayacağından habersizdir!

Bu baştan çıkarıcı ve erotik erken dönem kısa caz filmi, hikâye gelişimi ve uyuşturucu referanslarıyla meşhur 'Minnie the Moocher' gibi en hit parçaları filme dahil ediş biçimiyle 1930'ların pek çok kısa müzikal filminden daha başarılıdır. Çok sayıda Amerikalı'yı canlı caz müziğiyle tanıştıran 'radyoda Cotton Club yayınları' ile ilgili bir belge niteliği taşıyan film, caz müziği sayesinde gerçeklikten fantaziye eğlenceli bir şekilde ve kolaylıkla sıçar.

Cab Calloway is deep in sleep on a night train from Chicago when a telegram arrives from Irving Mills, asking him to change the opening number of the next day's performance at New York's Cotton Club. The leader wakes up the band and a jam session in pyjamas kicks off, with the band members recreating the sound of a train in motion. Upon arriving in New York, Calloway recommends to the coach attendant that he buys a radio, to keep his wife "entertained" while he is at work. When the attendant acquires the radio which promises to "bring the leading radio artists into your home", to his dismay it literally brings a seducing Cab Calloway into his home, but only when he is away and she feels lonesome!

Subversive and erotic, this early jazz short is head and shoulders above many 1930s musical shorts in the way the storyline is developed and how it incorporates hit songs, such as the drug-charged 'Minnie the Moocher'. A commentary on the medium of radio and the Cotton Club broadcasts, which exposed many Americans to live jazz, the film moves from reality to fantasy, with jazz making the leap smooth and fun.

–Ehsan Khoshbakht

CANLI BLUES

JAMMIN' THE BLUES

1944, abd usa, 10', siyah beyaz b&w

yön. dir. Gjon Mili



Forough Farrokhzad ve Jean Genet'bi'nin yanı sıra, Arnavutluk doğumlu Dion Mili'nin dahil olduğu küçük bir sanatçı topluluğunun üyeleri, birer film yapmış olmalarına karşın, sinema tarihinde kalıcı iz bırakmışlardır. Life dergisi fotoğrafçısı olarak tanınan Mili de, cazı sınırlayan öğelerinden arındırarak, bir yan eğlence olmaktan çıkarmış ve kendi büyüleyici estetiğine kavuşmasını sağlamıştır. Geç saatlere kadar devam eden bir doğaçlama seansının atmosferini tekrar hayata geçiren bu filmde yer alan müzisyenler, caz yapımcısı Norman Graz tarafından seçildi ve Robert Burks'un ilk kez görüntü yönetmenliği görevini üstlendiği filmin çekimi dört seans sonrasında tamamlandı. Aralık 1944'te gösterime girdiğinde *Passage to Marseille*'in yanında afişlerde yerini alan film Oscar'a aday gösterildi. Mili'nin hareketli bedenleri konu eden fotoğraf çalışmalarından esinlenen kompozisyonlar filmin enerji kaynağını oluşturur. Her solo performansta, kamera o performansı farklı yönlerle dağıtmadan ve daha küçük alanlara bölmeden önce mekânsal düzenin merkezi haline getirir ve müziğe eşsiz bir duygu katar.

*Like Forough Farrokhzad and Jean Genet, the Albanian born Dion Mili belongs to a small group of artists, each of whom has directed a single film which has had a lasting impact on cinema history. Better known as a Life photographer, Mili freed jazz film from many restricting elements, elevating the music from a side attraction to having its own captivating aesthetic. Recreating the atmosphere of an after-hours jam session, the musicians were handpicked by jazz impresario Norman Granz and the shooting (with Robert Burks in his first DoP job) wrapped after four sessions. The film was released in December 1944, billed alongside *Passage to Marseille*, and was nominated for an Oscar. Drawing on Mili's photographic studies of bodies in motion, each composition radiates energy. When each performer takes his or her solo, the camera treats it as the centre of a spatial arrangement before cutting away in all directions, breaking that space into smaller parts, each lending a unique feeling to the music.*

-Ehsan Khoshbakht

BEGONE DULL CARE

1949, kanada canada, 8', renkli colour

yön. dir. Evelyn Lambart & Norman McLaren



Caz piyanisti Oscar Peterson ve ona soyut müzikal karamalarıyla eşlik eden Kanada'nın önde gelen canlandırma sanatçısı arasındaki coşkulu sekiz dakikalık bir düet. İzlediğim ilk Kanada Ulusal Film Kurulu kısa filmi olan bu yapım hâlâ benim favorilerim arasında yer alıyor.

A spirited, riotous eight-minute duet between jazz pianist Oscar Peterson and Canada's premier animator doodling and splashing an abstract extravaganza in order to keep up with him. This is the first National Film Board of Canada short I ever saw, and it remains my favorite.

-Jonathan Rosenbaum

PETE KELLY’NİN ŞARKILARI

PETE KELLY’S BLUES

GEÇ KALAN HÜZÜN

TOO LATE BLUES

1955, abd usa, 95’, renkli colour

yön. dir. Jack Webb



Caz tutkunları filmin müzikal çerçevesiyle özellikle ilgilenebilirler. Bu özel ilginin ötesinde film, ABD’nin alkol yasağı döneminin atmosferini yansıtan melodramatik bir hikâyeyi aktarıyor. Jack Webb, 1927 yılında Kansas City’de gizlice içki satılan bir yerde müzik yapan bir kornet müzisyenini canlandırır. Film, çoğunlukla Dixieland müziği eşliğinde içinde polis olmayan bir gangster hikâyesi olarak ilerler.

Müziğin kuşattığı olaylar örgüsü, Edmond O’Brien tarafından canlandırılan küçük çaplı kaçakçılık ve şantaj işlerine bulaşmış bir gangsterin müzik topluluğuna müdahalesi ile Webb’in küçük grubunu korumak için gösterdiği nafil çaba etrafında gelişir. Webb’in, canlandırdığı karakteri abartmayan ironik oyunculuk performansı dikkat çekerken, Peggy Lee’nin, gözden düşmüş alkolik şarkıcı portresi, oyunculuk kariyerinin bir dönüm noktasıdır.

Jazz addicts may have a special interest in the musical frame. Beyond this special-interest factor is a melodramatic story that catches the mood of the Prohibition era. Jack Webb enacts a cornet player in a 1927 Kansas City speakeasy. Mostly it develops as a gangster picture (without the cops) with a Dixieland accompaniment.

Plot around which the music is woven has to do with the move-in into the band field by Edmond O’Brien, smalltime bootlegger-racketeer, and the abortive efforts at resistance made by Webb to protect his small outfit. Webb’s understatement of his character is good and Peggy Lee scores a personal hit with her portrayal of a fading singer taken to the bottle.

1961, abd usa, 101’, siyah beyaz b&w

yön. dir. John Cassavetes



John Cassavetes’in bağımsız filmi *Shadows*’un başarısı Paramount ile imzalanan bir sözleşmeyle, incelikten yoksun ama ilgi çeken konusuyla samimi bir dram olan Cassavetes’in 1960 yapımı ikinci filmine ön ayak oldu. Bağımsız bir caz müzisyeni (Bobby Darin) her şeyini satıp ticarete atılmaya karar verdikten sonra kendi kendine zarar verdiği duygusal bir kaosa sürüklenir. Film kimilerine göre fazla iddialı, fazla melankolik, safdilli ve maço olmakla eleştirildi. Öte yandan, akıldan silinmeyecek yürek parçalayan sahnelerin yer aldığı filmde, kahramanın menejeri rolünü üstlenen Everett Chambers’ın unutulmaz oyunculuğunun yanı sıra, Darin, Stella Stevens, Rupert Crosse, Vince Edwards, Cliff Carnell ve Seymour Cassel’in dokunaklı performansları dikkat çekmekteydi. Üyeleri arasında Benny Carter’ın bulunduğu caz orkestrası ve David Raksin’in akıllardan çıkmayan müziği filmin unutulmazları arasında...

The success of John Cassavetes’s independent Shadows led to a contract with Paramount that yielded only this 1960 feature, Cassavetes’s second –a gauche but sincere– drama with a highly relevant subject: the self-laceration and other forms of emotional havoc brought about when a footloose jazz musician (Bobby Darin) decides to sell out and go commercial. A lot could be (and was) said about what’s wrong with this picture: it’s pretentious, lugubrious, mawkish, and full of both naivete and macho bluster. It also has moments that are indelible and heartbreaking, at least one unforgettable performance (Everett Chambers as the hero’s manager), and many very touching ones (by Darin, Stella Stevens, Rupert Crosse, Vince Edwards, Cliff Carnell, and Seymour Cassel, among others), not to mention a highly affecting jazz score featuring Benny Carter and a haunting theme by David Raksin.

–Jonathan Rosenbaum

BEN WEBSTER AVRUPA'DA

BIG BEN: BEN WEBSTER IN EUROPE

1967, hollanda the netherlands, 32', siyah beyaz b&w

yön. dir. Johan van der Keuken



Tenor saksafon Ben Webster'ın, 1967 yılının Mart-Haziran ayları boyunca, Amsterdam'da çekilmiş samimi ve merak uyandıran portresi. Filmin adı, 1972'de bu kentte hayatını kaybeden sanatçıya doğrudan bir güzelleme niteliğinde olsa da, van der Keuken'in yarattığı görsel metaforlar (blues hakkında bir sohbetin keskin bir bıçak görseliyle sona ermesi gibi), anekdotlar ve sanatçının kısa geçmişinin anlatılması sayesinde film, Webster'ın müziğine ve karakterine daha derin bir bakışı ustalıklı yakalıyor. Ses ve görüntünün birlikteliğinden doğan imkânlarla oynayan film, saksafon fabrikasını ziyaret eden Webster'ı tenor saksafonun mimarlarından biri olarak sunar; nefis vibrato sesi endüstriyel gürültünün içinde bile kulaklarımızı okşamaya devam eder. Duke Ellington grubunun saygı ve içtenlikle anılan eski üyesini, yemek pişirirken, ev sahibesiyle sıcak bir sohbe koyulmuşken, bilardo oynarken ve 8 mm kamerasını kullanırken görürüz. Webster'ın kendi çektiği tahmin edilen görseller daha sonra van der Keuken tarafından filme dahil edilince, caz ve sinemanın tahmin edilenden çok daha iç içe geçtiği bir film ortaya çıkar.

An intimate, curious portrait of American ex-pat tenor saxophonist Ben Webster, shot between March and June 1967 in Amsterdam, where he eventually died in 1972. Though the title suggests outright praise, van der Keuken goes deeper into Webster's sound and character by creating visual metaphors (a conversation about the blues cuts to a shot of a knife), relating anecdotes and giving a brief history of the man. Toying with the possibilities of the interplay between sound and image, the film treats Webster as one of the architects of tenor sax by visiting a saxophone factory, where industrial noise subsides allowing us to hear Webster's luscious vibrato sound. Treated with warmth and respect, this former member of Duke Ellington's band is seen doing various activities such as cooking, talking to his hospitable landlady, shooting pool and using his 8mm camera. When, later on, van der Keuken incorporates excerpts from what are presumably Webster's films, jazz and cinema seem even more interwoven than first assumed.

-Ehsan Khoshbakht

YAĞMUR YAĞINCA

WHEN IT RAINS

1995, abd usa, 12', renkli colour

yön. dir. Charles Burnett



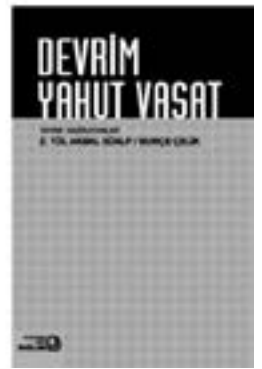
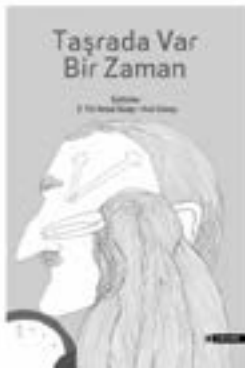
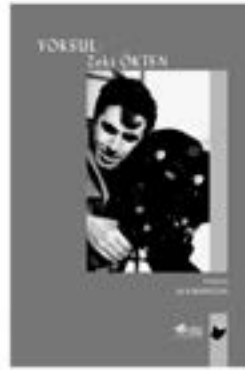
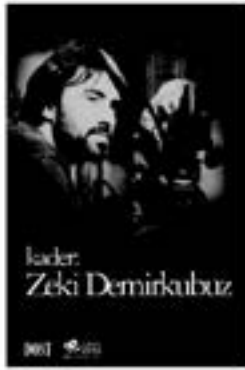
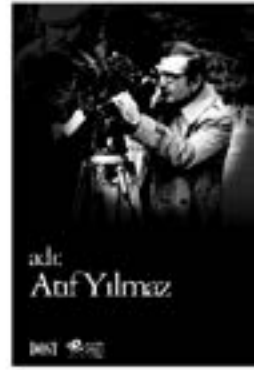
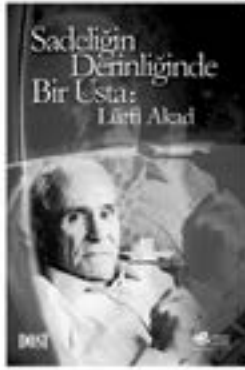
Charles Burnett'in ustalıklı kotarılmış on iki dakikalık caz masalı, ilk filmi *Killer of Sheep*'e benzer bir duygu yaratsa da, şiirsel anlatısıyla bu filminden tamamen farklıdır. *Yağmur Yağınca*, cazın bir biçim olarak tüm anlatıyı doğrudan etkilediği nadir filmlerdendir. Los Angeles'ta geçen hikâyede, evinden atılmak üzere olan bir kadına yardım etmek için gecekondu mahallelerinde para toplayan bir hayırseverin ziyaret ettiği kişiler, 12 ölçülü bir blues parçasına sanki birer solo koro performansymış gibi tek tek dahil olurlar.

*This beautifully inflected 12-minute jazz fable by Charles Burnett is close to the feeling of *Killer of Sheep*, his first feature, though the poetic narration represents a real departure. This is one of those rare movies in which jazz forms directly influence film narrative: set in Los Angeles, the slender plot involves a good Samaritan trying to raise money from ghetto neighbors for a young mother who's about to be evicted, and each person he goes to see registers like a separate solo chorus in a 12-bar blues.*

-Jonathan Rosenbaum

GEZİCİ KİTAPLIK: FESTİVAL KİTAPLARI

LIBRARY ON WHEELS: FESTIVAL BOOKS



ÖZEL
GÖSTERİM
SPECIAL SCREENING

VARYETE
VARIÉTÉ

VARYETE

VARIÉTÉ
VARIETY



1925

94'50"

siyah beyaz b&w

almanya

germany

Eski trapez sanatçısı "Boss" Huller, karısı ve çocuklarını terk eder, genç ve şuh Berta-Marie ile Berlin'e gider. Trapezci Artinelli'yle birlikte gerçekleştirdikleri üçlü performans Berlin'deki meşhur Wintergarten'ın en çok ilgi gören gösterisi haline gelir. Ancak her şey Huller'in Berta-Marie'nin kendisini yeni iş arkadaşıyla aldattığını fark etmesiyle değişir.

Almanya'nın ilk tabloid gazetesi BZ'de gazetecilik yapan Dupont, 1915'te "Varyete Şovları ve Filmler" adlı köşesini yazmaya başlar. Yaptığı film ise, her ikisinin en iyi örneklerini bir araya getiren bir şölendir. Yönetmen, dansçı Berta-Marie'nin kıskırttığı merakı, içinde yaşanan sahte dünyaya ışık tutmak için kullanır. Ayrıca, Karl Freund'un "zincirlerinden kurtulmuş" kamerası uçan akrobatların cüretkâr hareketlerini ustalıkla yansıtır.

Film, 2014-2015 arasında Friedrich Wilhelm Murnau Vakfı'nın, Viyana'da bulunan Avusturya Film Arşivi işbirliğiyle, ABD Kongre Kütüphanesi ve Avusturya Film Arşivi'ne ait nitrat baskılar kullanılarak dijital olarak restore edilmiştir.

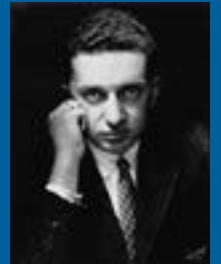
Former trapeze artist "Boss" Huller leaves his wife and child to go to Berlin with the younger, seductive Berta-Marie. They become the lead attraction at Berlin's famed Wintergarten, where they perform as a trio with trapezist Artinelli. That is, until Huller realizes that Berta-Marie is cheating on him with their fellow acrobat...

As a journalist for Germany's first tabloid newspaper, the "BZ", Dupont introduced the "variety shows and film" column in 1915 and his film is a celebration of the best of both. He steers the blatant curiosity that dancer Berta-Marie provokes towards artificiality. In Variété, Karl Freund's "unleashed" camera also executes daring feats of flying acrobatics.

The digital restoration was undertaken in 2014/2015 by the Friedrich Wilhelm Murnau Foundation, in cooperation with Filmarchiv Austria in Vienna by using nitrate prints from both the US Library of Congress and the Filmarchiv Austria.

Ewald André Dupont (1891-1956) 1916 yılında tanınmış bir senaryo yazarı olmuştur. *Der Weisse Pfau* (1920), *Das alte Gesetz* (1923) ve *Variété* (1925) ile kazandığı başarılarından sonra Hollywood ve Londra'da çalıştı. *Atlantic* (1929) adlı filmi o zamanlar sesin en yaratıcı şekilde kullanılmasının en iyi örneklerinden biriydi. Alışılmışın dışındaki kamera açıları ile tanınan *Salto Mortale* (1930) ile sirk filmlerine bir dönüş yaptı.

Ewald André Dupont (1891-1956) became a popular screenwriter in 1916. After such successes as *Der Weisse Pfau* (1920), *Das alte Gesetz* (1923), and *Variété* (1925), he worked in Hollywood and London. His film *Atlantic* (1929) was an example of some of the most innovative uses of sound at that time. He then returned to circus films with *Salto Mortale* (1930), known for its unusual camera perspectives.



TOPLUMSAL HAFIZA

COLLECTIVE MEMORY

ASKIYA ALINMIŞ ZAMAN

EL TIEMPO SUSPENDIDO
TIME SUSPENDED



2015

64'

renkli colour

meksika mexico

“Laura Bonaparte: Unutmaya Karşı Bir Plaza de Mayo Annesi” başlıklı otobiyografiyi ilk gördüğümde otuz beş yaşındaydım. Laura benim büyükannemdi ve onu çok yakından tanıyordum. Ama bu durum kitabı okumama engel olmadı. Böylece bambaşka bir Laura’yla tanışmış oldum. Bana göre kitap iki bölümden oluşuyor. İlk bölüm çocukluğunu, hayatının bana hiç anlatmadığı kısmını, tamamen bir romanmış gibi aktarıyor. Büyükannem yüzmeyi öğrendiği Parana Nehri dışında çocukluğuyla ilgili hiçbir şey anlatmazdı.

Kitabın ikinci bölümü çocuklarının ve eski eşinin kaybolmasıyla başlıyor; yani benim tanıdığım Laura’yla: bir psikolog, aktivist ve Plaza de Mayo Anneleri üyesi olan Laura. Ben kitabı okurken, büyükannem yaşlılıktan kaynaklanan bunama sürecine gireli birkaç yıl olmuştu, hafızasının da artık dağılmaya başladığını hissedebiliyordum.

Hayatın paradokslarıyla ilgili bir belgesel yapmak istedim; otuz beş yılını bir ülkenin hafızasını canlı tutmaya, toplumların tarihinde sıklıkla rastlanan hafızasızlıkla savaşmaya adanmış bir kadın nasıl olur da hafıza kaybı gibi bir rahatsızlığa yakalanırdı? Böyle bir hastalığa yakalanması Laura’ya haksızlık değil mi?

–Natalia Bruschtein

I was thirty-five years old when I came across an autobiography titled “Laura Bonaparte. A Mother of Plaza de Mayo Against Oblivion”. She was my grandmother and I knew her deeply, but that didn’t stop me from reading it. That is how I met another Laura, a different woman. It seems to me that the book is divided in two parts: the first is about her childhood and told entirely as if it were a novel, a life that my grandma never told me about. From her childhood, she only talked about the Paraná river, the river where she learned how to swim.

The second part of the book begins with the disappearance of her children and ex-husband, in other words, the Laura I knew: psychologist, social activist, member of Mothers of Plaza de Mayo. By the time I read the book, she had been developing senile dementia for the past few years, and I felt that her memory was also fragmented.

I wanted to make a documentary about life’s paradoxes: how could a woman who spent thirty-five years of her life devoted to the preservation of a country’s memory, to preventing the forgetfulness that is frequent condition in the history of societies, suffer from an ailment such as the loss of memory? Was it fair for Laura to suffer from such a disease?

–Natalia Bruschtein

Natalia Bruschtein Centro de Capacitación Cinematográfica’da belgesel film yönetmenliği eğitimi aldı. Birçok belgesel ve kurmaca filmin kurgusunu yaptı. *In the Pit* adlı filmle En İyi Ses Ariel Ödülü’nü ve *Cobrador. In God We Trust* adlı filmle Havana Latin Amerika Film Festivali En İyi Kurgu Ödülü’nü kazandı.

Natalia Bruschtein studied at the Centro de Capacitación Cinematográfica, specializing in documentary film direction. She edited several documentaries and fiction features. She collaborated on projects such as: *In the Pit* for which she received an Ariel Award for Best Sound and *Cobrador. In God We Trust* for which she received a Coral Award for Best Editing at the Latin American Film Festival of Havana.



İHTİLAFA SANATI

ART OF
DISAGREEMENT

İŞİL EĞRİKAVUK

SALT

Karanlık Kütüphane Infamous Library

Gül

Röportaj The Interview

Anı Müzesi Memory Museum

Ters Köşe Reverse Corner

Kendi için daha üstün bir tarih yaratmaya çalışırken zmini kaymış zayıf hafızalı bir toplumsal bellek. Askeri ve sivil, görünen ve görünmeyen darbelerle sil baştan yeniden şekillenen bir politik ve kültürel hayat. Ucunu kaybettiği söylemlerden kafası karışmış, hakkını arayabilen bireylere dönüşememiş, çareyi tek adam gücüne tapmakta bulan borderline, muhafazakâr bir toplum. Oğuz Atay'ın deyişiyle yetmişlerden beri perçinlenen bir korkuyu bekleme hali. Böyle bir bağlamda sanatsal üretme ve düşünme formlarına bize beklenmedik nefes alanları ve farklı gerçeklik katmanları yaratma sorumluluğu düşünüyor. Polarizasyonun toplumdaki psikolojik bölünmeler için ana devlet stratejisi olarak kullanıldığı bir ortamda yeni alt okumalar yaratmaya şiddetle ihtiyacımız var.

Gazetecilik altyapısından yetişmiş Işıl Eğrikavuk gerçekliği temsil etmek üzere kullanılan haber dilini çok iyi tanıyor, bu dili kurgusal bir metin yazma, yazılan metni performansa dönüştürme yani eyleme ve popüler formatlarla belgeleme haliyle analiz ediyor. Metin, medya ve performans öğelerinin birlikte işleyişiyle ilgili yaptığı bu temel analiz ona farklı bağlamlarda gerçekliğin temsil dilinden şüphe ettiren alt okumaların peşine düşme şansı tanıyor. Popüler medya formatlarını yerinden oynatıyor. Seksenlerde büyüyen çocuklardan biri olarak elindeki malzeme ne kadar sert olursa olsun içindeki mizahı görmek istiyor. Açık ve popüler bir dil kullanmayı tercih ediyor. Çünkü bir sanatçı olarak öncelikle önem verdiği, işi ile ister metin, ister performans, ister video enstalasyon olsun seyircisini yaratmak, fiziksel olarak görebilmek, iletişim kurabilmek ve geri bildirim alabilmek. Eğrikavuk böylelikle gündemde olan konulara dair toplumsal algıyı dönüştürmeyi arzuluyor. Belgeleyici bir form olarak video da arzuladığı dili oluşturabilmesi için aracılık ediyor.

2012'de gerçekleşen kentsel dönüşüm meselesini hem mimarı değişim hem de 'Arap Baharı' üzerinden parodileştirmiş 'Dönüşüm Muhteşem Olacak' performansı, Eğrikavuk'un çalışma, düşünme biçimini ve kullandığı söz haznesini bütün aşamalarıyla gösteren en iyi örneklerden biri. Toplumda tartışma ve çatışma yaratan bir meseleden yola çıkan sanatçı, sanat yönetmeni Josef Erçevik Amado ile yeni bir kurgusal senaryo hazırlıyor. Televizyondan ödünç aldığı talk show formatını güncel sanat mekanına taşıyor. Sunucu olarak televizyon ekranından bilinen bir ismi seçerek formatın inandırıcılığını destekliyor. Konuklar da gerçek kimlikleriyle bağlantılı roller oynayan kişiler. Seçilen oyuncular metnin dönüşümünde ve karakterlerin şekillenmesinde pay sahibi olsa da senaryoda kimin ne yaptığından çok, metni kimin yazdığı daha önemli. Bu noktada sahne, sahneleme ve sahneye dönüştürme sanatçının temel dertlerinden biri olarak ortaya çıkıyor. Gösteri her şeye rağmen devam ediyor, içinde gerçekleştiği anı genişletiyor, seyirciyi hararetle tartıştığı meselelere başka boyutlardan yaklaşması için telkin ediyor. Bir anda gerçekleşmeyeceğinin farkında olsa da Eğrikavuk dönüşümün ancak bu yeni alt okumalardan ve yaklaşımlardan besleneceğini biliyor ve işlerini böyle bir bilgiyle kurguluyor.

The collective memory of a society with poor recall whose foundations shift as it endeavours to invent a more distinguished history for itself. A political and cultural life totally reshaped time and again by military and civilian, visible and invisible coups. A borderline conservative society confused by discourses it can no longer control; a society that has failed to develop into a body of individuals capable of demanding justice and which resorts instead to idolizing one-man power. As the late writer, Oğuz Atay, put it, the state of waiting for fear that has taken hold since the 1970s. In a context of this kind, the responsibility for creating unexpected breathing spaces and different layers of reality falls to artistic production and ways of thinking. In an environment where polarization is employed as the primary government strategy for building psychological divisions in society we have a drastic need to create new subtexts.

With her background in journalism, Işıl Eğrikavuk is very well versed in the language of news used to represent reality; she analyses this language through writing a fictional text and transforming the text into performance - in other words through action and documentation using popular formats. This fundamental analysis she makes with regard to combining elements of text, media and performance allows her the chance to pursue subtexts that encourage scepticism of the representational language of reality in different contexts. She manipulates popular media formats. As a child growing up in the 1980s, she wants to see the humour in her material, no matter how hard-hitting that material may be. She favours explicit, popular language because her priority as an artist is to create, to be able to physically see, communicate with and obtain feedback from her audience, whether the work is text, performance or video installation. Eğrikavuk thus aspires to change the collective perception of issues in the news. As a documentary form, video also intervenes to enable her to create the language she desires.

Her 2012 performance, 'Change Will Be Terrific' (Dönüşüm Muhteşem Olacak), parodied the question of urban regeneration through both architectural change and the Arab Spring. The performance is one of the pieces that best demonstrates Eğrikavuk's way of thinking, her of working and the vocabulary she uses in all the various stages of the artistic process. Setting out from an issue that generates controversy and conflict in society, the artist creates a new fictional scenario with art director Josef Erçevik Amado. The piece is based on borrowing the talk show format from television and transposing it to an art space. By choosing a familiar name from television as presenter, she reinforces the plausibility of the format. The guests are people who play roles connected to their real-life identities. Even if the actors chosen have a hand in changing the text and shaping the characters, who wrote the text matters more than who does what in the script. It is here that the stage, staging and conversion to the stage emerge as one of the artist's fundamental concerns. The show goes on regardless, extends the moment in which it takes place, inspires the spectator to approach fiercely debated issues from different dimensions. Although aware that it won't happen all at once, Eğrikavuk knows that change will only be fed by these new subtexts



Eğrikavuk'un pratiği metinle kurduğu yoğun ilişkiyle Türkiye'deki güncel sanat üretiminin içinde farklı bir yerde duruyor. Sahneyi seyirciyi içine alacak şekillerde yeniden kurgulama isteği yerel ve dünyasal ayrımların, ayrılımların su yüzüne çıktığı bu dönemde daha çok kıymetleniyor. Tehlikeli oyunlar bütün hızıyla devam ederken rollerimizi değiştirmek, etkinleştirmek bizlerin elinde. Sanatsal düşünme ise birçok olasılığa, senaryoya, tarihe, yönetime açıklığıyla bugünün dünyasal sıkışmışlığında kafaları başka ufuklara açabilecek tek yer olarak gözüküyor.

and approaches; and she structures her work based on this knowledge.

Given the profound relationship she forges with text, Eğrikavuk's practice has a place of its own within Turkey's contemporary art output. Her wish to restructure the stage so as to incorporate the audience gains all the more currency at a time of regional and global differences when splits have become apparent. As the dangerous games continue unabated, it is within our power to change our roles and become more effective. As for artistic thinking, by virtue of its openness to multiple possibilities, scenarios, eras and methods, this appears to be the only place able to open minds to other horizons in today's log-jammed world.



2006, 7'57", video video, renkli colour

1980 yılının Eylül ayında kimliği belirsiz kişiler tarafından kaçırılarak iki yıl boyunca bir kütüphaneye kapatılan 12 kişinin gizemli hikâyesi... Kaçırılanlardan biri olan Mart, kamera arkasından kendisine yöneltilen soruları yanıtlıyor. Her gün kendilerine verilen konu başlıklarını bulup kitaplardan silmekle görevlendirilen bu 12 kişinin öyküsü, başından itibaren hikâyesini İngilizce olarak anlatan Mart'ın ansızın Türkçe konuşmaya başlaması ile kırılıyor. Bir yandan Mart'ın kütüphane anıları, diğer yanda ise Mart ve Işıl Eğrikavuk arasındaki tartışma, videoyu kütüphane hakkında olmaktan çıkarıp, Doğu'ya atfedilen kalıp yargılar üzerine çeviriyor.

The mysterious story of 12 people who were kidnapped in September 1980 by unidentified people and held captive in a library for two years... March, one of the abductees, answers questions directed at him from behind the camera. The story of these 12 people, who have been assigned to find the subject headings given to them each day and erase them from books, is disrupted when March, who has been telling the story in English, suddenly begins to speak in Turkish. March's memories of the library on the one hand and the discussion between March and Eğrikavuk on the other, make the video no longer just about the library, and shift its focus to stereotypical narratives attributed to the East.

2007, 6'42", video video, renkli colour

Gül, 14 yaşında zorla evlendirilmiş, çocuğu olmadığı için kocası tarafından işkence gören, bunun sonunda ise evden kaçıp bir sirk grubuna katılan bir kadının hikâyesini konu alıyor. Röportaj formatında ilerleyen videoda iki hikâye var. Birincisi Gül'ün kendi hayatı, ikincisi ise Gül'ü oynayan aktörün onunla ilgili kişisel görüşleri. İki hikâyenin de montajda sık sık kesilmesi sonucu gerçek ve kurgu birbirine karışıyor ve video kadın intiharlarına dair hikâyelerin medya tarafından nasıl verildiğine dair bir tartışmaya dönüşüyor.

Gül is the name of the video's main character, a woman who was made to get married at the age of 14. Tired of her husband's beatings, she runs away from home and joins a circus. The seven-minute video is an interview between Eğrikavuk and Gül, who is actually played by an actress. Yet, her own story carries great similarities with the character she is playing and the two stories mix into each other, leaving the audience to decide where truth lies. This is also a story about the media coverage of female suicides.

2008, 7'06", video video, renkli colour

Anmaar Abdul Nabi, Iraklı bir doktor ve birkaç yıl öncesinin meşhur salgın hastalığı olan kuş gribi üzerine çalışıyor. Çalışması ses getirince, Amerikan Hükümeti tarafından St. Louis'de bir araştırma hastanesine davet ediliyor. Görevi ABD'yi de etkisi altına almış bu salgına bir çare bulmak. Eğrikavuk'un yazdığı bir senaryo olan kuş gribi hikâyesi gerçekten de Iraklı bir doktor olan Abdul-Nabi ve St. Louis yerel televizyonunda çalışan gazeteci Anne Marie Berger tarafından oynanırken, ekranın sağ tarafında Eğrikavuk'un Abdul Nabi ile yaptığı ikinci bir röportajı izliyoruz. Fakat bu röportajın konusu daha farklı. Irak'ın işgalinin ardından ABD'ye göç eden Abdul Nabi'nin gerçek hayatı masa üzerine yatırılırken, kuş gribi metaforu üzerinden savaş, kimlik, ve göçmen olma kavramları sorgulanıyor.

Doctor Anmaar Abdul Nabi is looking for a cure for a disease that could potentially affect the entire world, the bird flu. After he is invited by the U.S government to find a cure for the deadly disease, he becomes the new hope for Americans, who are on the verge of catching this deadly epidemic. On the right screen, we see Abdul Nabi getting interviewed by local St. Louis reporter Anne Marie Berger, and on the left, Eğrikavuk coaches Abdul Nabi on how he should formulate his answers. The video is an indirect narration of Abdul Nabi's real life story, an Iraqi doctor, who comes to United States after 2003. Through the metaphor of bird flu, Eğrikavuk opens the issues of war, migration and homeland in discussion.

2010, 10'30", video video, renkli colour

Haluk Köker, Almanya'nın Hamm şehrinde yaşayan 35 yıllık bir madenci. Köker, hayatı boyunca bir kömür madeninde çalıştıktan sonra, 5 milyon Avroluk bir yatırımla Almanya'nın en büyük kömür madeni müzesini kuruyor. Ancak, bu müze diğerlerinden farklı. Zira Anı Müzesi'nde sergilenen tek şey gerçek madenciler. Köker tam 4 bin emekli madenciyi işe almayı ve onların gelen ziyaretçilere anılarını anlatmasını planlıyor. Bir zamanlar Alman endüstrisinin bel kemiği olan Ruhr bölgesini konu alan *Anı Müzesi*, değişen ekonomik düzenle birlikte bölge yönetiminin kapanan madenleri kültür merkezlerine dönüştürme projesini tartışıyor. Peki, kömür endüstrisinden kültür endüstrisine geçişte Türk işçilerin rolü ne olacaktır? Bir zamanların işgücü sağlayıcıları, kültür alanında kendilerine yer bulabilecekler midir? Gerçekte 35 yıllık bir madenci olan Haluk Köker oynadığı rolle bu soruları cevaplıyor.

Haluk Köker is a coal miner, who has lived in Hamm, Germany almost all his life. After working 35 years at a coalmine, Köker decides set up Germany's biggest coal mine museum, with a 5 million euro investment. Yet, this museum is very different than other coalmine museums in the region, as it involves no objects or photographs, but people. Köker says he will employ 4.000 retired miners and have them tell their memories to the visitors. Memory Museum is a work about Germany's industrial Ruhr region, once serving as the backbone of German economy. From the hundreds of coalmines only a few are left today. As the officials decide to turn the closed mines into cultural sites or museums, the region's policy shifts from coal to culture industry. Yet, Eğrikavuk wonders; what about the Turkish immigrants, how will they find their places in this new sector? Haluk Köker, both as a coal-miner in his real life and as an actor in Eğrikavuk's video, answers her questions.

2013, 13'44", video video, renkli colour

1990'ların sonu ve 2000'lerin başında örneklerine sıkça rastladığımız ve yarışmacıların ödül kazanmak için penaltı vuruşları yaptığı "Gol Şov" adlı bir yarışma programındayız. Program telefon hattının diğer ucundan katılan Ferit, üniversitede aldığı arkeoloji eğitiminin ardından iş bulamayınca polis memurluğuna başlamıştır. Yarışmanın sunucusuna ilginç öyküsünü anlatırken, bizleri de otorite, vazife ve medya temsili üzerine düşündürüyor. Gerçekle kurgunun birbirine karıştığı *Ters Köşe*, başlığını, kaleci bir tarafı korurken topun diğer taraftan gelmesiyle onu aldatarak yapılan beklenmedik bir şuta referans veren bir futbol teriminden alıyor.

We are watching a fictional game show that is loosely based on the television show "Goal Show" which aired in the late 1990s-early 2000s, and had contestants attempt penalty shots in order to win prizes. Here again we encounter a young man who is the main contestant in the game. He has completed his university studies in archaeology and unable to find a position in his chosen field, he takes a job as a police officer. As he recounts his tale, we are invited to a startling meditation on authority, duty, and the media spectacle. The film where fact and fiction intermingle, takes its name from a soccer term that refers to an unexpected shot that tricks the goal keeper into protecting one side of the goal when in fact the ball enters the other side.



**www
curtas
pt**

ORGANIZATION



**Curtas
Metragens**
CRL

SPONSORS



Vila do Conde
COMUNIDADE MÚLTIPLA



**GOVERNO DE
PORTUGAL**
SECRETARIA DE ESTADO
DA CULTURA



INSTITUTO DA CULTURA
AUDIOVISUAL



**Creative
Europe
MEDIA**

KISA İYİDİR

SHORT
IS GOOD

-
- Ayaküstü** Down To Earth
Bir Dava. Bir Tutanak. A Trial. The Transcript.
Dinle Listen
Görev Duty
Gri Bölge Mother Virgin No More
Gülümse, Dünya Da Sana Gülümsesin Smile, And The World Will Smile Back
Havuz Bath House
İsyan! Revolshk!
Kökler Rhizome
Mimari Architecture
Oh Lucy!
Orman The Jungle
Salı Tuesday
Sembolik Tehditler Symbolic Threats
Tahran-Geles Tehran-Geles
Yiyin Efendiler Dinner For Few

AYAKÜSTÜ

DOWN TO EARTH



2014

7'

deneySEL
experimental

renkli colour

avusturya
austria

Ayakkabıları bir kişi hakkında çok ipucu verir. Anna Vasof'un 28 ayakkabı için tasarladığı özgün mekanik cihazlardan bazıları, yürümeyle ilgili bildiklerimizi değiştirecek türden. Yürümeye başlayınca kendi hikâyelerini yaratıyorlar.

Shoes can say a lot about the person wearing them. Anna Vasof fabricated highly distinctive mechanical devices for each of her 28 shoe designs, some of which set entire stories in motion upon walking.

Anna Vasof (1985) mimar ve iletişim sanatçısı. Yunanistan'da Thessaly Üniversitesi'nde mimarlık ve Viyana Uygulamalı Sanatlar Üniversitesi'nde Transmedya Sanatları eğitimi aldı. Video çalışmaları ve kısa filmleri birçok festivalde gösterildi.

Anna Vasof (1985) is an architect and media artist. She studied architecture at the University of Thessaly in Greece and Transmedia Art at the University of Applied Arts in Vienna. Since 2014 her videos and short movies have been presented in several festivals.

BİR DAVA. BİR TUTANAK.

EIN PROZESS. DAS PROTOKOLL.

A TRIAL. THE TRANSCRIPT.



2015

10'

belgesel
documentary

renkli colour

avusturya
austria

Bir Dava. Bir Tutanak, arkadaşlar arasında huzurlu bir buluşma olarak planlanmış olması muhtemel bir gecenin tecavüzle sona erişinin hikâyesi.

A Trial. The Transcript, tells the story of how an evening presumably planned as a relaxed gathering of friends ends in rape.

Fiona Rukschcio (1972) Viyana'da Siyaset Bilimi ve Kuzey İrlanda'da Görsel İletişim eğitimi aldı. Daha sonra Viyana Güzel Sanatlar Akademisi'nde Resim ve Grafik Sanatlar okudu. Uluslararası birçok kişisel ve karma sergide yer aldı.

Fiona Rukschcio (1972) studied Political Science in Vienna and Visual Communication in Northern Ireland. She then studied Painting and Graphic Art at the Academy of Fine Arts Vienna. She participated in various international exhibitions and group shows.

2014

13'

kurmaca fiction

renkli colour

danimarka,

finlandiya

denmark, finland



Burkalı yabancı bir kadın bir şikâyet bildirmek için oğluyla Kopenhag'da bir polis karakolundadır. Ancak tercüman, kadının söylediklerini çevirmekte isteksizdir. Kültürel tecrit ve bürokratik duyarsızlıkla ilgili gerilim dolu bir film.

A police station in Copenhagen. A foreign woman, wearing burqa, is there with her son to file a complaint. Yet, it seems the translator is not willing to report what she is telling. A tense film about cultural isolation and bureaucratic ignorance.

Hamy Ramezan Finlandiya-İran kökenli, ödülleri almış bir yönetmendir. Halen *Motel of a Thousand Roses* adlı ilk uzun metrajlı projesini geliştirmektedir. **Rungano Nyoni**'nin filmleri 200'den fazla festivalde gösterildi. 2013 yılında ilk uzun metrajlı filmi *I Am Not a Witch* ile Cannes Film Festivali Cinefondation Bölümü'ne seçildi.

Hamy Ramezan is an award-winning Finnish-Iranian director. He is currently developing his first feature, *Motel of a Thousand Roses*. **Rungano Nyoni**'s films have screened at more than 200 festivals. In 2013 she was selected for the Cannes Cinéfondation Residency for her first feature film, *I Am Not a Witch*.

GÖREV
DEBER
DUTY

2015

14'55"

kurmaca fiction

renkli colour

ispanya spain



Sonsoles çocukluğundan beri sihirbazlığa hayrandır. İllüzyonist John Mistery tarafından bir hipnoz şovuna davet edilince dünyalar onun olur. Ancak onun hayali, başkalarının kâbusu olacaktır...

Since her childhood, Sonsoles is fascinated by magic. So when the illusionist John Mistery invites her to join a hypnosis show, she could not be happier. The problem is to fulfill her dream will be a nightmare for others...

Ángel Manzano (1972) 14 yıl avukat olarak çalıştı. *Tupper* adlı ilk kısa filmini 2014 yılında yönetti. Halen yeni filmi *Bunker* üzerinde çalışmaktadır.

Ángel Manzano (1972) worked as lawyer for 14 years. He directed his first short film *Tupper* in 2014. He is currently working on his next film *Bunker*.

GRİ BÖLGE

MOTHER VIRGIN NO MORE



2015

7'

kurmaca fiction

renkli colour

türkiye turkey

Siniri bozulunca gülen genç kadının tam karşısında onu çok seven annesi oturmaktadır. Beklenmeyen bir gerçek ortaya çıktığında, koşulsuz sevgiye dayanması gereken anne-kız ilişkisi saflığını koruyabilecek midir?

A young woman who laughs when nervous, sits face to face to her loving and protective mother. But when an unexpected truth about the young woman is revealed to her mother, will this caring relationship remain so pure and untainted?

Derya Durmaz oyuncu, yönetmen ve senaristtir. Ekonomi Lisansı ve İnsan Hakları Hukuku Yüksek Lisansı sahibi olan Durmaz, oyunculuk eğitimi de aldı. İlk filmi *Ziazan* ulusal ve uluslararası birçok ödül kazandı. İkinci kısa filmi *Gri Bölge*'nin ilk gösterimi Berlin Film Festivali Generation Bölümü'nde yapıldı.

Derya Durmaz is an actress, director and scriptwriter. She has degrees in Economy, Human Rights Law and Acting. Her first short film Ziazan won national and international awards. Her second short film Mother Virgin No More premiered at the Generation section of Berlin Film Festival.

GÜLÜMSE, DÜNYA DA SANA GÜLÜMSESİN

SMILE, AND THE WORLD WILL SMILE BACK



2014

20'

belgesel

documentary

renkli colour

israil, filistin

israel, palestine

Haddad ailesinin Batı Şeria'daki evi, soğuk bir Aralık gecesi bir İsrail birliği tarafından basılır. Evdeki video kamerayı ele geçiren ailenin genç oğlu Diaa, akrabalarının askerler tarafından sorgulanışını kaydeder.

One cold December night, an Israeli platoon bursts into the West Bank home of the Haddad family. The teenage son, Diaa, pulls out the family video camera and records the soldiers as they interrogate his relatives.

Al-Haddad Ailesi, B'Tselem Camera Project için Hebron'daki insan hakları ihlallerini 2008'den bu yana filme çeken Filistinli bir ailedir. **Ehab Tarabieh**, B'Tselem projesinin kamera proje koordinatörüdür. **Yoav Gross** belgesel yönetmeni, video aktivisti ve B'Tselem projesinin video bölümü yönetmenidir.

Al-Haddad Family is a Palestinian family who regularly filmed human rights violations in Hebron as part of the B'Tselem Camera Project since 2008. Ehab Tarabieh works as the Camera Project Coordinator at B'Tselem. Yoav Gross is a documentary filmmaker and a video activist, working as the Video Department Director at B'Tselem.

HAVUZ

SIMHALL
BATH HOUSE

2014

15'

canlandırma
animation

renkli colour

isveç sweden



Birbirinden farklı altı karakter bir havuzda buluşur; havuzun çokbilmiş yöneticisi, tuhaf bir yöntemle iletişim kuran bir çift ve karanlık planları olan bir çete. Bir şeyler ters gidecektir.

Six characters meet in a public bathhouse: the pedant bathhouse manager, a couple with a strange way of communicating and a gang with shady intentions. Something goes wrong.

Niki Lindroth von Bahr (Stockholm) Nordiska Scenografiskolan'da Dekor/Sahne Tasarımı, Stockholm'da canlandırma eğitimi aldı, halen Güzel Sanatlar okumaktadır. Stockholm'da bir stüdyo için bağımsız canlandırmacı, kukla tasarımcısı ve sahne donatımcısı olarak çalışmaktadır.

Niki Lindroth von Bahr (Stockholm) studied set design/prop making at Nordiska Scenografiskolan and animation at Diagonalakademin in Stockholm and is now studying fine arts. Works as a freelancing prop maker, puppet maker and animator with a studio in Stockholm.

İSYAN!

REVULSHK!

2014

2'

kurmaca fiction

renkli colour

fransa france



Farklı karakterler gazete okumaktadır. Bir makale o kadar kışkırtıcıdır ki her biri kendine özgü bir protesto gösterisi yapmaya karar verir.

Several characters are reading the newspaper. One of the articles is so thought-provoking that they decide to demonstrate, to protest in their own way.

Julia Boutteville oyunculuk yapmaktadır. *İsyân!* ilk yönetmenlik çalışmasıdır.

Julia Boutteville is an actress. *Revulshk!* is her first short film as a director.

KÖKLER

RHIZOME



2015

11'25"

canlandırma
animation

renkli colour

fransa france

Evrende en küçükten en büyüğe her şey birbirine sıkı sıkıya bağlıdır; devinimler ve sürekli başkalaşımların birlikteliğiyle etkileşerek birbirlerini dönüştürürler.

From the infinitely small to the infinitely large, all things in the universe are tightly connected: they interact and restructure in a combination of movements and perpetual metamorphoses.

Boris Labbé (1987) Angoulême kentinde EMCA'da eğitim aldı. Mezuniyet filmi *Kyrielle* Annecy Film Festivali'nde ödül aldı. *Rhizome* ilk profesyonel filmidir.

Boris Labbé (1987) studied at l'EMCA of Angoulême. His graduation project *Kyrielle* was awarded at Annecy Film Festival. *Rhizome* is his first professional film.

MİMARİ

ARCHITEKTURA

ARCHITECTURE



2015

15'

deneyssel
experimental

renkli colour

almanya
germany

Film, mimarinin toplum üzerinde bıraktığı duygusal izleri takip ederek "İnşa Et ve Yok Et"i harekete geçiren itici güce ışık tutar.

The film follows the emotional traces of architecture in society, and tries to trace the periodic impulse of "Build and Destroy".

Ulu Braun (1976) resim ve deneysel sinema eğitimi aldı. Filmleri ve video çalışmaları sanat kuruluşlarında sergilendi ve uluslararası film festivallerinde gösterildi. Alman Kısa Film Ödülü (2013) ve Berlin Sanat Ödülü (2014) gibi birçok ödül kazandı.

Ulu Braun (1976) studied painting and experimental film. His film and video works are regularly exhibited in art institutions and shown at international film festivals. He won several awards such as the German Short Film Award (2013) and the Berlin Art Prize (2014).

OH LUCY!

2014

21'

kurmaca fiction

renkli colour

japonya,
singapur, abd
japan, singapore,
usa



Genç, sıra dışı İngilizce öğretmeni, 55 yaşında bekâr bir kadın olan Setsuko'ya sarı bir peruk verir ve yeni bir kimlik kazandırır. Setsuko artık 'Lucy'dir. 'Lucy', Setsuko'da daha önceleri varlığını bilmediği arzuları uyandırır.

Setsuko, a 55-year-old single office lady in Tokyo, is given a blonde wig and a new identity, Lucy, by her young, unconventional English-language teacher. "Lucy" awakens desires in Setsuko she never knew existed.

Atsuko Hirayanagi New York Üniversitesi (Asya), Tisch School of the Arts'dan Film Yapımı Master Derecesi ile mezun oldu. Mezuniyet filmi *Oh Lucy!* uluslararası film festivallerinde ödüller kazandı.

Atsuko Hirayanagi graduated from the NYU Tisch School of The Arts, Asia, with an MFA in Film Production. Her thesis short, *Oh Lucy!* won numerous awards at prestigious international film festivals.

ORMAN THE JUNGLE

2015

13'

kurmaca fiction

renkli colour

türkiye turkey



Suriye'deki savaştan kaçan ve iki kızıyla İstanbul'da yaşam mücadelesi veren Omar, şehrin başıboş hayvanlarını toplayıp petshop sahibi Fahri'ye satmaktadır. Fahri bir gün garip bir istekte bulunur; Omar ormanda yılan yakalayacaktır.

Omar and his two daughters struggle for their lives after fleeing the war in Syria. He is catching stray animals and selling them to Fahri, the pet shop owner. Fahri comes to Omar with a strange request; He wants Omar to catch snakes in the forest.

Onur Saylak (1977, Ankara) ilk kez Özcan Alper'in yönettiği *Sonbahar* ile sinemada oyuncu olarak tanındı. *Orman*, ilk kısa filmidir. **Doğu Akal**, (1985, Ankara) Bilkent Üniversitesi Sahne Sanatları-Tiyatro Yönetmenliği Bölümünden mezun olduktan sonra birçok oyun yönetti. *Orman*, ilk kısa filmidir.

Onur Saylak (1977, Ankara) won recognition with his first performance in Özcan Alper's film *Autumn*. *The Jungle* is his first short film. **Doğu Akal** (1985, Ankara) graduated from Bilkent University, Department of Performing Arts (2009), he directed several plays. *The Jungle* is his first short film.

SALI

TUESDAY



2015

12'

kurmaca *fiction*

renkli *colour*

türkiye, fransa
turkey, france

İstanbul'da yaşayan lise öğrencisi Aslı'nın sıradan bir günde okula giderken, basketbol oynarken ve otobüste eve dönerken üç farklı erkekle yaşadığı karşılaşmanın hikâyesi.

An ordinary school day for the teenage girl Aslı in Istanbul and her encounters with three different men as she goes to school, plays basketball and takes a bus on the way home.

Ziya Demirel (1988, Adana) Galatasaray Üniversitesi Endüstri Mühendisliği Bölümü'nde okudu. Prag Film Okulu'nda yönetmenlik ve senaryo yazarlığı eğitimi aldı. Prag'da çektiği *Evicko* adlı kısa film birçok ödül aldı. Halen Bilgi Üniversitesi'nde Film ve Televizyon yüksek lisansını sürdürmektedir.

Ziya Demirel (1988, Adana) studied industrial engineering at Galatasaray University. He continued his studies for film directing & scriptwriting at the Prague Film School where he shot his award winning short film Evicko. He's still a masters student at the Film & TV Department of Istanbul Bilgi University.

SEMBOLİK TEHDİTLER

SYMBOLIC THREATS



2015

15'

belgesel
documentary

renkli *colour*

almanya
germany

2014'te New York Brooklyn Köprüsü'nde bir anda beliren iki 'Beyaz Amerikan Bayrağı'nın kentte hararetli bir tartışma başlatmasından ilham alan film, tek bir olayın nasıl farklı yorumlara neden olabileceğini gözler önüne seriyor.

Inspired by the heated debate over the two "White American Flags" that suddenly appeared on the towers of New York City's Brooklyn Bridge in 2014, Symbolic Threats shows how one incident can be interpreted in many different ways.

Mischa Leinkauf, Lutz Henke ve Matthias Wermke görüntüler ve düşünce kalıpları geliştirmekte, öyküler anlatıp olayları incelemekte, böylece görünmeyeni görünür kılmaya çalışmakta, bir mekânın anlamını ve kullanılabilirliğini araştırmaktadırlar.

Mischa Leinkauf, Lutz Henke and Matthias Wermke create images and mindscapes, tell stories and dissect events - always in the hope of making the unseen visible and of exploring a place's fixed meaning and potential use.

TAHRAN-GELES

TEHRAN-GELES

2014

18'

kurmaca fiction

renkli colour

fransa france



Los Angeles'ın kent manzarası içinde kurgusal bir Tahran görüntüsü. Bir gökyüzü yolculuğu ile bu iki kentin mimari açıdan yer değiştirmesine tanık oluruz.

A fictional vision of Tehran, set within the urban landscape of Los Angeles. Through an aerial journey, we discover an architectural transposition of the two cities.

Arash Nassiri (1986, Tahran) Ecole Nationale Supérieure des Arts-Décoratifs'ten 2012 yılında mezun oldu. 2014 yılında Le Fresnoy, National Studio of Contemporary Arts'ı bitirdi. Eserleriyle birçok sergiye katıldı.

Arash Nassiri (1986, Tehran) graduated from the Ecole Nationale Supérieure des Arts-Décoratifs in 2012. He is a 2014 graduate of Le Fresnoy, National Studio of Contemporary Arts. Arash has showcased his work in various exhibitions.

YİYİN EFENDİLER

DINNER FOR FEW

2014

10'

canlandırma

animation

renkli colour

yunanistan, abd

greece, usa

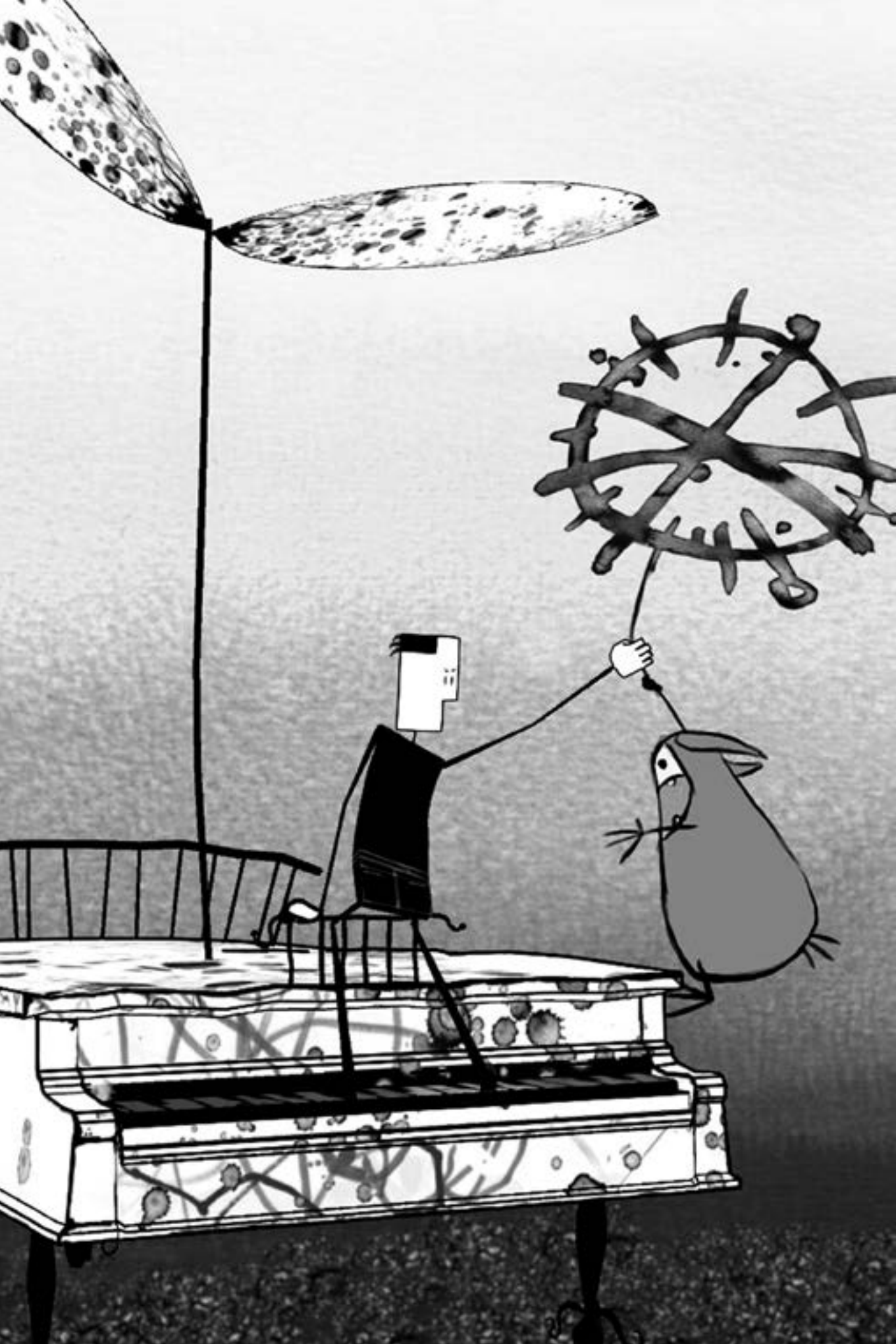


"Sistem" akşam yemeklerinde tüm kaynakları cılgınca tüketen azınlığı beslerken, diğerleri artıklarla hayatta kalmaya çalışır. Kıt kaynaklar için verilen mücadelenin yıkıcı bir değişime yol açması kaçınılmazdır.

During dinner, "the system" feeds the few who foolishly consume all the resources while the rest survive on scraps. Inevitably the struggle for what remains leads to catastrophic change.

Nassos Vakalis Emmy Ödüllü canlandırmacı, storyboard sanatçısı ve canlandırma yönetmenidir. ABD'de CalArts'ta canlandırma eğitimi aldı. Canlandırmacı ve storyboard sanatçısı olarak DreamWorks Animation, Warner Bros, Paramount, Sullivan-Bluth ve Universal/Illumination'da çalıştı. Kısa canlandırma filmler yönetti.

Nassos Vakalis is an Emmy award winner animator, storyboard artist and animation director. He studied animation at the CalArts in the USA. He worked as an animator and storyboard artist at DreamWorks Animation, Warner Bros, Paramount, Sullivan-Bluth and Universal/Illumination. He directed a number of short animated films.



ÇOCUK FİLMLERİ: NORVEÇ

CHILDREN FILMS:
NORWAY

Öğrenci Konseri Pupil's Concert

Sam İle Balık Avı Fishing With Sam

Zıpla Jump

PL.ink!

Büyük Saat Warp

Kovboy - Renkli The Cowboy - In Color

Maraton Günlüğü The Marathon Diary

ÖĞRENCİ KONSERİ

ELEVKONSERT
PUPIL'S CONCERT



2009

10'

canlandırma
animation

renkli colour

Evan bir öğrenci konserinde Beethoven'ın "Für Elise" adlı eserini çalacaktır. Ancak sıkıcı bulduğu provaları renklendirmek için kendi müziğiyle ilgili hayal kurmaya başlar.

Evan is going to play Beethoven's "Für Elise" at a student concert. He finds practising very boring, and daydreams about his own music instead.

Jan Otto Ertesvåg (1969) Volda University College'de canlandırma eğitimi aldı. Londra'daki Royal College of Art'tan master derecesi vardır. Mezuniyet filmi *Processor* (1995) ve kısa filmleri ile birçok ödül kazandı.

Jan Otto Ertesvåg (1969) studied animation at Volda University College, and holds a MA degree from the Royal College of Art in London. His graduation film *Processor* (1995) won international awards. His short films won several awards.

SAM İLE BALIK AVI

ISFISKE
FISHING WITH SAM



2009

6'

canlandırma
animation

renkli colour

Kuzey Kutbu'nda balık avlamak zorlu bir iştir. Ancak kimileri bu konuda diğerlerine göre daha şanslıdır. Şanssız olanlarınsa, balık avına yepyeni bir yorum kazandırmaları gerekebilir.

Catching fish on the North Pole can be challenging. Some have more luck than others. The unfortunate ones may need a totally different fishing approach.

Atle S. Blakseth (1977) Volda University College'da canlandırma eğitimi aldı. 2002 yılından itibaren Norveç film ve canlandırma endüstrisinde tasarımcı, modelleyici, canlandırmacı ve yönetmen olarak çalıştı. Birçok ödül kazanan *Sam ile Balık Avı* ilk filmidir.

Atle S. Blakseth (1977) studied animation at Volda University College, and has worked as a designer, modeler, animator and director in the Norwegian film and animation industry since 2002. *Fishing With Sam* which won several awards, is his debut film.

2009

1'29"

canlandırma
animation

renkli colour



Zipla tek başına ip atlayan bir kızın hikâyesi. Ancak biriyle birlikte oynamak her şeyi daha eğlenceli kılar.

Jump is a film about a girl playing alone with her skipping rope. However, everything becomes more fun when you play with someone else.

Yngvild Sve Flikke (1974) antropoloji ve iletişim eğitimi aldı. Çocuklar ve gençler için yaptığı belgeseller ve mini diziler ile tanınır. *Women in Oversized Men's Shirts* adlı ilk uzun metrajlı filmini 2015 yılında yönetti.

Yngvild Sve Flikke (1974) studied anthropology and media. She is known for her documentaries and mini drama series for youth and children. She directed her first feature film *Women in Oversized Men's Shirts* in 2015.

2010

3'22"

canlandırma
animation

renkli colour



Minimalist bir ressam kareleri umutsuzca bir araya getirmeye çalışmaktadır. Yardımına yetişen çocuğunun sanatsal hayal gücü sayesinde çıktıkları yolculuk onları bambaşka bir dünyaya taşır.

A minimalist painter is working in silent concentration on a series of hopeless squares. Luckily he has a kid! They go on a journey in the kids imaginative art.

Anne Kristin Berge (1969) çizer, canlandırmacı ve yönetmendir. Ödül kazanan 2006 yapımı *Free Jimmy* adlı uzun metrajlı filmde modelleyici ve canlandırmacı görevini üstlendi. Halen Oslo'da bağımsız canlandırmacı ve sanat yönetmeni olarak çalışmaktadır.

Anne Kristin Berge (1969) is an illustrator, animator and director. Modeler and animator on the award winning feature *Free Jimmy* (2006). She is currently working as a freelance animator and art director in Oslo.

BÜYÜK SAAT

WARP



2012

5'32"

canlandırma
animation

renkli colour

Büyük Dünya Saati'ni çalıştırmak 'Saatçi' ve çırağının görevidir. Kendini ispatlamak isteyen hırslı çıрак, bu zorlu görevi tek başına yapmaya kalkar. Ancak yeterince güçlü değildir ve zaman aniden durur!

The Timekeeper and his apprentice run the big World Clock that drives time itself forward. The work is hard. Eager to prove himself, the apprentice tries to do his master's job. But he is not strong enough and time stops!

Kristian Kim Larsen ve **Simon Furdal** 2012 yılında Volda University College'dan canlandırma eğitimi alarak mezun oldular. Kristian'ın öğrenci filmleri *Ratto Fritto* (2007), *A Tooth Tale* (2009) ve *Warp* (2012), Furdal'ın öğrenci filmleri *Freighter* (2011) ve Kristian Kim Larsen ile ortak yönettikleri mezuniyet filmi *Büyük Saat*'tir (2012).

Kristian Kim Larsen and **Simon Furdal** both graduated with a BA in Animation at Volda University College in 2012. Kristian's student films include *Ratto Fritto* (2007), *A Tooth Tale* (2009) and *Warp* (2012). Furdal's student films include *Freighter* (2011) *Warp* (2012) his graduation film co-directed with Kristian Kim Larsen

KOVBOY - RENKLİ

THE COWBOY - IN COLOR



2013

6'42"

canlandırma
animation

renkli colour

Siyah-beyaz bir dünyada yaşayan bir kovboy, şapkasından seçtiği renklerle hayatı renklendirmeye çalışır. Ancak şapkası bir karga tarafından çalınınca, dünya gri bir yere dönüşür.

In a black and white world, a cowboy picks colors up from his hat, but a crow steals the hat and turns the world gray.

Trygve Nielsen (1976, Molde) Volda University College'de canlandırma eğitimi aldı, halen aynı üniversitede ders vermektedir. Yirmiden fazla kısa filme müzik yaptı. *Kovboy - Renkli* ilk filmidir.

Trygve Nielsen (1977) (1976, Molde) took bachelor in animation at Volda University College where he now works as lecturer. Has made music for more than twenty short films. *The Cowboy - in color* is his debut film.

MARATON GÜNLÜĞÜ

MARATONDAGBOKEN
THE MARATHON DIARY

2015

8'

canlandırma
animation

renkli colour



‘Her Zaman Sonuncu’, buzlarla kaplı, masalsı bir yer olan Lapland’da macera dolu bir maratona katılır. Ancak bir süre sonra koşunun başlangıç ve bitiş arasındaki düz bir çizgide ilerlemeyeceğini fark eder.

‘Always Last’ embarks on an adventurous marathon through the ice cold and mythic landscape of Lapland. But she soon discovers that the run is not going to be a straight line between start and finish.

Hanne Berkaak bağımsız çizer ve canlandırmacıdır. Parson’s School of Design’da canlandırma eğitimi aldı, Royal College of Art’ta İletişim Sanatları ve Tasarım dalında master yaptı. *Maraton Günlüğü* ilk filmidir.

Hanne Berkaak is a freelance illustrator and animator. She has a Master in Communication Art & Design from Royal College of Art and a BA in animation from Parson’s School of Design, New York. The Marathon Diary is her debut short film.

TEŞEKKÜRLER

THANKS

T.C. KÜLTÜR VE TURİZM BAKANLIĞI

T.C. KÜLTÜR VE TURİZM BAKANLIĞI
SİNEMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ

ÇANKAYA BELEDİYESİ

NİLÜFER BELEDİYESİ

KASTAMONU ÜNİVERSİTESİ
MEDYA VE İLETİŞİM TOPLULUĞU

A.B.D. BÜYÜKELÇİLİĞİ (KATHERINE
VAN DE VATE, GÖZDE DOĞAN,
FULYA YAVUZ)

AVUSTURYA BÜYÜKELÇİLİĞİ
(RAIMUND WEINBERGER,
KATRIN ECKSTEIN)

İSRAİL BÜYÜKELÇİLİĞİ
(AMIRA ORON, ORNI RINGER,
GAMZE ORHUN)

GOETHE INSTITUT ANKARA (EMEL
ÖZTÜRK, SİBEL EKMEKÇİOĞLU)

AJANS PRESS (PELİN KADEROĞLU)

AKSİYON DERGİSİ
(SÜLEYMAN KARATAŞ)

ALTYAZI DERGİSİ (FIRAT YÜCEL,
YETKİN NURAL, ALİ DENİZ ŞENSÖZ)

ANKARA LIFE (SERCAN KANTARCI,
MERVE CEYLAN)

ARKA PENCERE (EMEL GÖRAL)

BAC FILMS (LOUISE RONZET)

BANT MAG (J. HAKAN DEDEOĞLU,
YETKİN NURAL, CEM KAYIRAN)

BİANET
(HALUK KALAFAT, KORCAN UÇUR)

BİLETİX (MURAT BAŞ)

BİR FİLM
(ERSAN ÇONGAR, EMRE UZUNDAĞ)

BİRGÜN GAZETESİ
(AYŞEGÜL AKBULUTLAR)

B'TSELEM (HELEN YANOVSKY)

CENTRO DE CAPACITACIÓN
CINEMATOGRAFICA
(BORIS MIRAMONTES HUET)

ÇAĞDAŞ SANATLAR MERKEZİ
(MURAT SAÇIN, DENİZ ŞAHİN,
EMEL EKİN ARIKAN, DÖNDÜ
ÖZKÖK, SELCEN KORKMAZ)

DOKUMENT SARAJEVO
(ALEM BABIC, INES TANOVIC)

EKŞİ SİNEMA (KAAN KARSAN)

EVRENSEL GAZETESİ (VURAL
NASUHBEOĞLU, ELİF EKİN SALTIK)

EYE FILM INSTITUTE (ELİF RONGEN
KAYNAKÇI, MARLEEN LABIJT)

FABULA (GİZEM YETİM AVCIOĞLU)

FESTIVAL AGENCY
(ELODIE DUPONT)

FİLM ARTI (BÜLENT GÜNDÜZ,
ZEYNEP CAN)

FİLM HAFIZASI (ÖNCÜ GÜLMEZ)

FİLM LOVERSS (UTKU ÖGETÜRK,
DAMLA DURMAZ)

FLAŞ TURİZM
(ŞULE DOĞAN, GAYE HIZARCI)

FONO FİLM (CEMAL OKAN)

FRIEDRICH-WILHELM-MURNAU-
STIFTUNG (PATRICIA HECKERT)

GAİA DERGİ (ESRA AYDIN, BURAK
AVŞAR, GAMZEGÜL KIZILCIK)

GAZETE SOLFASOL
(MEHMET ONUR YILMAZ)

GÖLGE E-DERGİ
(HASAN NADİR DERİN)

HAYAT TV (VURAL NASUHBEOĞLU,
ELİF EKİN SALTIK)

HÜRRİYET GAZETESİ (HAŞİM KILIÇ)

İMC TV (SEVCAN TEKİN)

KALENDER ZEBRA (SEFA ÖKER)

KAMİL KOÇ YOLCULUK DERGİSİ
(BURÇİN YILMAZ, MUZAFFER
ERŞEN)

KASTAMONU ÜNİVERSİTESİ
(PROF. DR. SEYİT AYDIN)

KASTAMONU ÜNİVERSİTESİ
İLETİŞİM FAKÜLTESİ
(PROF. DR. AYHAN BİBER,
YRD. DOÇ. DR. ERSOY SOYDAN)

KURU KAHVECİ MEHMET EFENDİ
(UĞUR ERKAN AYDIN, SECAATTİN
YILDIRIM)

KÜLTÜR SANAT HARİTASI
(ASLI KAPTAN, LEVENT KAPTAN)

MAGNETFILM (GEORG GRUBER)

MARS PRODUCTION
(MARSEL KALVO, CEREN ÜLGİN)

MATCH FACTORY
(SERGI STEEGMANN)

MAX-REPLICA (TAMER ADANALI)

MILESTONE FILMS
(AMY HELLER, DENNIS DOROS)

MİLLİYET GAZETESİ
(GÖKÇER TAHİNCİOĞLU,
BAHAR ATAKAN)

MUBİ TÜRKİYE
(CEM ALTINSARAY)

NATIONAL FILM BOARD OF
CANADA (ERIC SEGUIN)

NORWEGIAN FILM INSTITUTE
(KATHRINE HAAHEIM,
ARNA MARIE BERSAAS)

NOTTE HOTEL (GİZEM ŞENDUR)

NTV RADYO (SAFİYE KILIÇ, LORİN
YÜNCÜL ZURNACI, ASLI ŞEKERAL)

PARK CIRCUS (JACK BELL)

PELİN OFSET
(SABRİ ÇAVUŞOĞLU, BASRİ
ÇAVUŞOĞLU, AHMET AKDOĞAN)

PF PICTURES
(JARED P. SCOTT, KELLY NYKS)

PLAN B PRODUCTIONS
(RONEN BEN TAL)

PLUTO FILM (JANA WOLFF)

RADİKAL (ERKAN AKTUĞ,
SERPİL SEÇEN, CEM ERCİYES)

RADYO ODTÜ (YİĞİT KARABAYER,
BENGİ DOLGUN)

RANİNİ TV (RANA DENİZER)

RUHİ BEY (RENGİN ŞENDİR)

SACREBLEU PRODUCTIONS
(ANTONIA CANGEMI)

SALT (VASIF KORTUN, ASLI ALPAR)

SANAT MAHAL
(İLKSEN BAŞARIR, MERT FIRAT)

SESSİZ SİNEMA GÜNLERİ
(İ. CAN KOÇ, NAGEHAN USKAN)

SİNEMALAR.COM (BURAK DAVRAN)

SIXPACK FILM (GERALD WEBER)

STRÖER (KADİR NALDÖKEN,
RAMAZAN YALÇINKAYA)

STUDIO WERMKE / LEINKAUF
(MISCHA LEINKAUF)

SU'DEM (FATİN KANAT)

SWEDISH FILM INSTITUTE
(THEO TSAPPOS)

T24 (DOĞAN AKIN)

THE FINNISH FILM FOUNDATION
(SUVI PAAVOLA)

THE HOUSE OF FILMS
(GORKA LEÓN)

TNT (İSMAİL AKDOĞAN, SEVGİ
DUMAN)

TODAY'S ZAMAN (SÜLEYMAN
KARATAŞ, YASEMİN GÜRKAN)

ULUDAĞ ÜNİVERSİTESİ SİNEMA
TOPLULUĞU
(MEMET ZENCİRKIRAN)

YENİ FİLM
(SERAY GENÇ, YUSUF GÜVEN)

YURT GAZETESİ (HÜLYA BAL)

YURT TV (HÜLYA BAL)

ABDURRAHMAN ÇELİK

ABİDİN EMRE

ALPER TAŞDELEN

ARASH NASSIRI

BEHİÇ AK

BEN HOPKINS

BERFİN EMRE

BRENDEN HUBBARD

ÇAĞRI ÖNER

DAN FAINARU

EDNA FAINARU

EHSAN KHOSHBAKHT

EMİN ALPER

EMİNE EMEL BALCI

ENİS KÖSTEPEN

ERKİN YILMAZ

FATMA ERGÜLER

FRANK BOCKIUS

FULYA ERDOĞAN

GÜNEY ÖZKILINÇ

IŞIL EĞRİKAVUK

IVARS PUNDURS

JAY WEISSBERG

JONATHAN ROSENBAUM

KEMAL UYSAL

KÖKEN ERGUN

MENEND KURTİZ

MURAT AKAL

MUSTAFA DOK

NADİR ÖPERLİ

OLENA YERSHOVA

ROLAND SCHÜTZ

SELÇUK YAVUZKANAT

SELİM TÜRKBAŞ

SENEM TÜZEN

SİNAN ADIYAMAN

STEPHEN HORNE

SÜMERAY YILDIZ

ŞEBNEM EROL

TAMER DENİZ

TAYFUN PİRSELİMOĞLU

TOLGA KARAÇELİK

TUNCA ARICAN

ULU BRAUN

YILDIZ SÜER

ZEKİ DEMİRKUBUZ

DAĞITIM ADRESLERİ

PRINT SOURCES

Abluka

Enis Köstepen
T +90 532 690 5636
eniskostepen@gmail.com

Ana Yurdu

Zela Film, Olena Yershova
T +90 539 272 2260
info@zelafilm.com

Anı Müzesi

Işıl Eğrikavuk
isilegri@gmail.com

Arhitektura

Ulu Braun
T +49 176 2225 3040
film@ulubraun.com

Big Ben: Ben Webster in Europe

Eye International, Marleen Labijt
T +31 20 5891 458
MarleenLabijt@eyefilm.nl

Begone Dull Care

National Film Board of Canada
Eric Séguin
T +514 283 6228
E.Seguina@nfb.ca

Black Tan and Fantasy

Park Circus, Jack Bell
T +44 141 332 9867
jack@parkcircus.com

Bulantı

Başak Emre
T +90 532 655 6633
basakemre.festival@gmail.com

Cab Calloway's Hi-De-Ho

Park Circus, Jack Bell
T +44 141 332 9867
jack@parkcircus.com

The Cowboy – In Color

Norwegian Film Institute
Kathrine Haaheim
T +47 2247 4601
Kathrine.Haaheim@nfi.no

Deber

The House of Films, Gorka León
gorkaleon@thehouseoffilms.com
T +34 645 38 1410

Dinner For Few

Magnet Film, Georg Gruber
T +49 163 8010753
georg.gruber@magnetfilm.de

Down To Earth

Sixpack Film, Gerald Weber
T +43 1 5260990 12
gerald@sixpackfilm.com

Ein Prozess. Das Protokoll.

Sixpack Film, Gerald Weber
T +43 1 5260990 12
gerald@sixpackfilm.com

Elevskonsert

Norwegian Film Institute
Kathrine Haaheim
T +47 2247 4601
Kathrine.Haaheim@nfi.no

The Emperor's New Clothes

The Festival Agency, Elodie Dupont
T + +33 9 5490 4863
ed@thefestivalagency.com

Extraordinary Tales

Bac Films, Louise Ronzet
T +33 1 8049 0412
l.ronzet@bacfilms.fr

Gri Bölge

Giyotin Film, Emine Yıldırım
T +90 216 450 3311
emine@giyotinfilm.com

Gül

Işıl Eğrikavuk
isilegri@gmail.com

Hasret

Bredok Film
Mustafa Dok
T +49 30 41998007
info@bredok-filmproduction.com

Hoppe

Norwegian Film Institute
Kathrine Haaheim
T +47 2247 4601
Kathrine.Haaheim@nfi.no

Isfiske

Norwegian Film Institute
Kathrine Haaheim
T +47 2247 4601
Kathrine.Haaheim@nfi.no

Jammin' The Blues

Park Circus, Jack Bell
T +44 141 332 9867
jack@parkcircus.com

Karanlık Kütüphane

Işıl Eğrikavuk
isilegri@gmail.com

Koza

Pluto Film, Jana Wolff
T +49 30 2191 8220
jana@plutofilm.de

Listen

The Finnish Film Foundation
Suvi Paavola
suvi.paavola@ses.fi
T +358 9 6220 3019

La Loi du Marché

Fabula Films
Gizem Yetim Avcioğlu
T +90 850 203 0889
gizem.avcioglu@wearefabula.com

Maratondagboken

Norwegian Film Institute
Kathrine Haaheim
T +47 2247 4601
Kathrine.Haaheim@nfi.no

Naša svakodnevna priča

Dokument
Ines Tanović
T +387 33 570 210
inestanovic@icloud.com

Nefesim Kesilene Kadar
Liman Film, Nadir Öperli
T +90 533 661 7737
nadiroperli@gmail.com

Oh Lucy!
Brenden Hubbard
T +1 215 681 3007
brendenhubbard@gmail.com

Orman
b.i.t.arts
T +90 216 418 3537
cemre@bitarts.info

La Patota
Bir Film, Ersan Çongar
T +90 212 2551 8204
ersan.congar@birfilm.com

Pete Kelly's Blues
Park Circus, Jack Bell
T +44 141 332 9867
jack@parkcircus.com

PL.ink!
Norwegian Film Institute
Kathrine Haaheim
T +47 2247 4601
Kathrine.Haaheim@nfi.no

Que Horas Ela Volta?
Filmartı Film, Bülent Gündüz
T +90 312 467 2002
bulent.gunduz@filmarti.com.tr

Rak Ti Khon Kaen
Kurmaca Film, Emre Akpınar
T +90 212 244 8274
emre@kurmacafilm.com

Requiem for the American Dream
PF Pictures, Kelly Nyks
T +718 775 6779
kelly@pfpictures.com

Revulshk!
10:15 Production, S. Haguenauer
T +33 1 8027 0258
contact@1015productions.fr

Rhizome
Sacrebleu Productions
Antonia Cangemi
T +33 1 4225 3027
distribution@sacrebleuprod.com

Röportaj
İşıl Eğrikavuk
isilegri@gmail.com

Salı
İstos Film, Anna Maria Aslanoğlu
T +90 212 243 4161
annamaria@istosfilm.com

Sarmaşık
Tolga Karaçelik
tolga.karacelik@vanafilm.com

Simhall
Swedish Film Institute
Theo Tsappos
T +46 8 665 11 33
theo.tsappos@filminstitutet.se

Smile, And The World Will Smile Back
B'Tselem, Helen Yanovsky
T +972 52 6350981
helen@btselem.org

Symbolic Threats
Studio Wermke/Leinkauf
Mischa Leinkauf
studio@wermke-leinkauf.com

Tehran-Geles
Arash Nassiri
T +33 695 227 447
arash.nassiri@gmail.com

Ters Köşe
İşıl Eğrikavuk
isilegri@gmail.com

El Tiempo Suspendido
Centro de Capacitación
Cinematográfica
Boris Miramontes Huet
T +52 55 4155 0090
boris@elccc.com.mx

Tikkun
Plan B Productions, Ronen Ben Tal
T +972 54 6649771
ronenbental@gmail.com

Too Late Blues
Park Circus, Jack Bell
T +44 141 332 9867
jack@parkcircus.com

Variété
Friedrich-Wilhelm-Murnau-Stiftung
Patricia Heckert
T +49 611 97708 45
patriciaheckert@murnau-stiftung.de

Warp
Norwegian Film Institute
Kathrine Haaheim
T +47 2247 4601
Kathrine.Haaheim@nfi.no

When It Rains
Milestone Film & Video
Dennis Doros
201 767 3117
milefilms@gmail.com

Youth
M3, Marsel Kalvo
T +90 212 244 8252
marsel@marsfilm.net

FİLM DİZİNİ

INDEX OF FILMS

Abluka Frenzy	18	Salı Tuesday	56
Amerikan Rüyasına Ağıt		Saltanatın Mezarlığı Rak Ti Khon Kaen	14
Requiem for the American Dream	26	Sam ile Balık Avı Isfiske.....	60
Ana Yurdu Motherland	19	Sarmaşık Ivy.....	22
Anı Müzesi Memory Museum	47	Sembolik Tehditler Symbolic Threats	56
Annemle Geçen Yaz Que Horas Ela Volta?	8	Tahran-Geles Tehran-Geles	57
Askiya Alınmış Zaman El Tiempo Suspendido	42	Ters Köşe Reverse Corner	47
Ayaküstü Down To Earth	50	Tikkun	15
Begone Dull Care.....	35	Varyete Varieté	40
Ben Webster Avrupa'da		Yağmur Yağınca When It Rains	37
Big Ben: Ben Webster in Europe	37	Yiyin Efendiler Dinner For Few	57
Bir Dava. Bir Tutanak Ein Prozess. Das Protokoll....	50	Zıpla Hoppe	61
Black and Tan Fantasy	34		
Bulantı Nausea	20		
Büyük Saat Warp.....	62		
Cab Calloway Söylüyor Cab Calloway's Hi-De-Ho....	34		
Canlı Blues Jammin' The Blues	35		
Dinle Listen	51		
Geç Kalan Hüzün Too Late Blues	36		
Gençlik Youth	9		
Görev Deber	51		
Gri Bölge Mother Virgin No More	52		
Gül	46		
Gülümse, Dünya da Sana Gülümsesin			
Smile, And The World Will Smile Back.....	52		
Gündelik Yaşantımız Naša Svakodnevná Priča	10		
Hasret Yearning	21		
Havuz Simhall	53		
İnsanın Değeri La Loi Du Marché	27		
İsyân! Revulshk!.....	53		
Karanlık Kütüphane Infamous Library	46		
Kovboy - Renkli The Cowboy - In Color	62		
Koza.....	11		
Kökler Rhizome	54		
Kralın Yeni Giysileri The Emperor's New Clothes	28		
Maraton Günlüğü Maratondagboken.....	63		
Mimari Architektura	54		
Nefesim Kesilene Kadar Until I Lose My Breath.....	29		
Oh Lucy!	55		
Olağanüstü Öyküler Extraordinary Tales.....	12		
Orman The Jungle	55		
Öğrenci Konseri Pupil's Concert.....	60		
Paulina La Patota.....	13		
Pete Kelly'nin Şarkıları Pete Kelly's Blues	36		
Pl.ink!	61		
Röportaj The Interview.....	47		

YÖNETMEN DİZİNİ

INDEX OF DIRECTORS

Al-Haddad Family	52	Paolo Sorrentino	9
Ángel Manzano	51	Peter Hutchison	26
Anna Muylaert	8	Raul Garcia	12
Anna Vasof	50	Rungano Nyoni	51
Anne Kristin Berge	61	Santiago Mitre	13
Apichatpong Weerasethakul	14	Senem Tüzen	19
Arash Nassiri	57	Simon Furdal	62
Atle S. Blakseth	60	Stéphane Brizé	27
Atsuko Hirayanagi	55	Tolga Karaçelik	22
Avishai Sivan	15	Trygve Nielsen	62
Ben Hopkins	21	Ulu Braun	54
Boris Labbé	54	Yngvild Sve Flikke	61
Charles Burnett	37	Yoav Gross	52
Derya Durmaz	52	Zeki Demirkubuz	20
Doğu Akal	55	Ziya Demirel	56
Dudley Murphy	34		
Ehab Tarabieh	52		
Emin Alper	18		
Emine Emel Balcı	29		
Evelyn Lambart	35		
Ewald André Dupont	40		
Fiona Rukschcio	50		
Fred Waller	34		
Gjon Mili	35		
Hamy Ramezan	51		
Hanne Berkaak	63		
Ines Tanović	10		
Işıl Eğrikavuk	43-47		
Ivan Ostrochovský	11		
Jack Webb	36		
Jan Otto Ertesvåg	60		
Jared P. Scott	26		
Johan van der Keuken	37		
John Cassavetes	36		
Julia Boutteville	53		
Kelly Nyks	26		
Kristian Kim Larsen	62		
Lutz Henke	56		
Matthias Wermke	56		
Michael Winterbottom	28		
Mischa Leinkauf	56		
Nassos Vakalis	57		
Natalia Bruschtein	42		
Niki Lindroth Von Bahr	53		
Norman McLaren	35		
Onur Saylak	55		

